Amsterdams minne-beekje. Deel 2

bron
Amsterdams minne-beekje. Deel 2. Ioost Hartgersz., Amsterdam 1637

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ams015amst02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

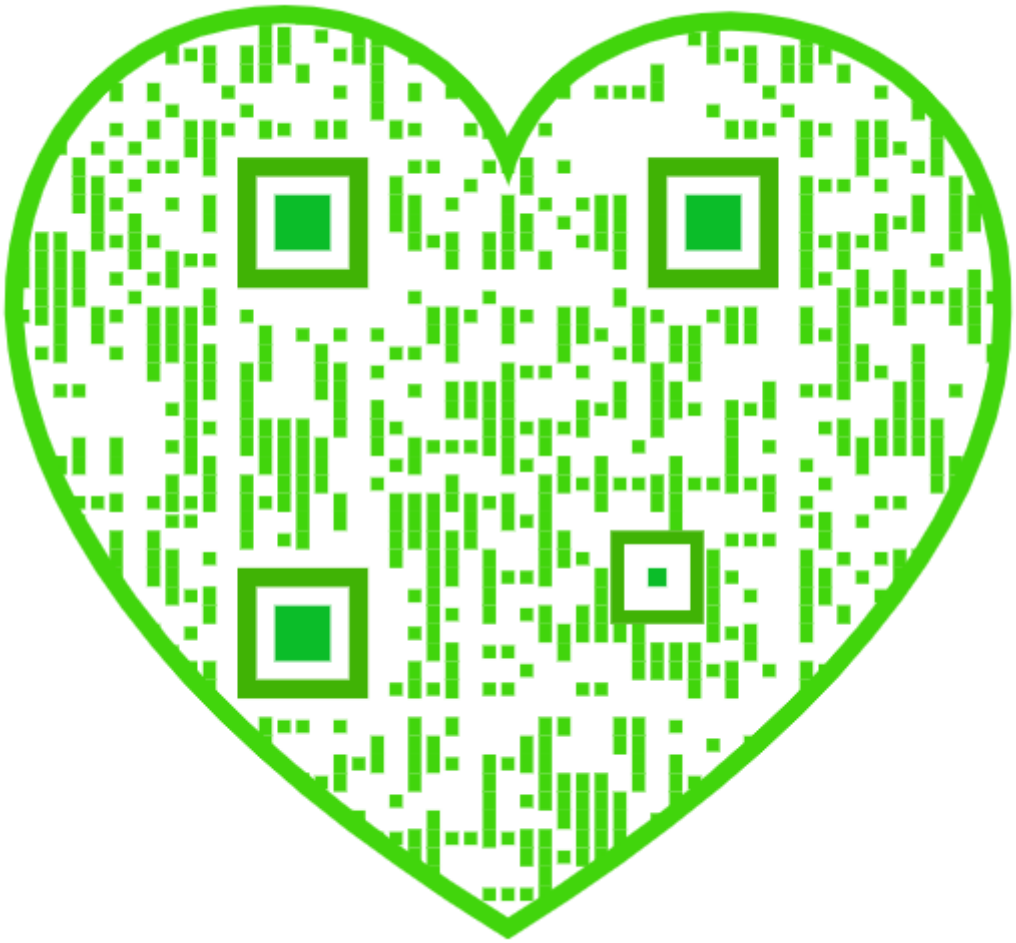

Aen de Amsterdamsche Sanghstertjes.

SOetertjes na dien belofte schult maekt,
en ick u lieden belooft hadde het Tweede Deel van het Minne - Beeckje te voorschijn te brenghen, ben ick verbonden, volghens myne belofte, mijn te quijten, verhopende dat het u lieden soo aenghenaem ende wellecom sal zijn als het eerste V Lieden gheweest is, waer in ick ghespeurt hebbe eenighe treck ende welgevallentheyt: Dit doende sult my verplichten om een derde ten voorschijn te brenghen, den geheelen uwen.

Ioost Hartgertsz.

Aen d'Amstelsche vrywillige Slaven.

VRije slaven
Graegh gevangen
Door een soet en poesel dier,
Die gaet draven met verlangen
Quynend' in het minne-vyer.
Kom wilt Leeren
V vooghdesjes
Aen te spreken op de maet,
Wilt haer eeren met dees lesjes,
'k Wed' ghy vind gewenschte baet.
Siet dit Beeckje
Lieflijck stroomen
Van veel soete Minnery,

Vriend'lijck smeeckj
Om te komen
Tot het end van u gevrey.
Komt wilt stroocken
Met dees reden
V beminde, licht haer hert
Wert gebroken
Tot verlichtingh van u smart.
Soo u tonghe
Voor haer deuren
Bootst op 't soetst dees klaghjes na,
Onbedwonge
Vry van treuren
Krijght ghy licht 't gewenschte Ia.

I. Soet. Niet soeter

Sonnet aen Momum.

EY siet hoe Momus grijnst, van haet en nijt geswollen,
Met sijn vergifte tongh hy dese blad'ren leest,
Hy sietse deur en deur, en schijnt geheel bedeest,
Mits hy geen fauten vint, dus raeckt sijn breyn aen't hollen,
Hy sift een yeder woort en wroet gelijck de Mollen,
Wel Momo hoe wat ist, my dunckt ghy geeft de geest,
Siet noch eens om end' om, hier hebt ghy niet geweest
Met u nauw-siende oogh, Ja 'k hoor u vast al lollen
Betweter, schimp-sieck-aes, bemoey-al, hels gebroedt,
Ghy vint een kleyn abuys, nu sijt ghy heel verwoet,
En 't schijnt u naer gesicht vry dapper te verlichten,
Holkaeckte Plutoos kindt, wat raeckt u onsen sanck?
Verbetert eerst ons rijm, en geefts' een bet'ren klanck,
Of anders blijft u tongh geboeyt aen ons gedichten.

E. Donselaer, Een doet my hoopen.

Tweede Deel. *Amsterdams Minne-Beeckje.*

Bruylofts-Liedt,

Stemme: Hemelsche Venus stort uwen zegen, &c.

VRolijcke Herten // die in het bloeyen,
En groeyen van ontsteecken brandt.
Na vele smarten // u hebt gaen spoeyen
Tot den lucksal'gen Huw'lijcx bandt,
'k Wensch dat den Heer // d'Algever aller goetheyt,
Met zijn overvloetheyt u mildelijck bestort,
Dat geen hertseer // noch Rampsalige woedtheyt
Nochte wrevelmoetheyt // u uwe vreuchde schort,
Maer dat ghy mooght als twee vereende lien,
Elckander liefd' en trouwe minne bien.

2 't Vurtjen is naeckend' dat ghy met lusjes
Ghenieten sult gewenschte vreucht,
En minne blaeckend' met duysent kusjes
Voldoen u plicht en soete Jeught.
Mijn Sang-Goddin // geleyd u met haer rymen
Naer het bedt daer *Hymen*,, met toorts licht schaemt verdooft
Daer u de Min // sal leeren lipjes lymen,
En in liefs arm swymen // gantsch moe en afgeslooft,
Tot datmen weer verkregen d'eerste stant
In Trouwer min, en vyer'ger liefde brandt.
3 t Sa Bruylofts-gasten // wilt vrolijck wesen
Ter eeren dees vereende twee,
En 't haet ontlasten van sorgh en vreesen
En laet daer plaetsen vreught in stee,
Voorts schencker schenckt // op dat'er wort gedroncken
Een Roemer volschoncken // ter eeren van het Paer,
Dat niemant denckt // daer mede langh te proncken,
Want hier helpt geen loncken // en oogen op malkaer:
Maer elck die moet een glaesje drincken uyt,
Tot luck en heyl van Bruydegom en Bruydt.
4 Wilt Speelgenootjes de Bruydt geleyden

Maer 't bedt, de worstel-plaets van lus
Daer Minne-Goodjes haer komst verbeyden
En elck haer eens voor 't leste kust,
De Bruydegom die gluurt vast over sye,
Waerom ghy benyen gaet zijn gewenschte lust,
Kom, kom, ay kom, wilt met haer henen tyen,
En niet langher strijen // 't is tijdt dat sy haer rust,
En 't loon gheniet dat *Venus* gunt die geen
Die eerelijck int huwlijck zijn ghetreen.

Nicolaes Pels.

Verandert in tijdts,

[Pvyck der soete Harderinne]

Stemme: Vryers maer wat hebje kluchtjes.

PVyck der soete Harderinne
Die ick in mijn hartje draegh,
Alle daegh,
Die vervoert heel mijn ziel en sinne,
En maeckt my verlieft en graegh.
2 Meer als een menschelijck wesen
Is in haer lief'lijck gesicht
Trots noch licht,
Waer door mijn hert altijt na desen
Sal blyven aen haer verplicht,
3. t Oogh kan van haer niet afkeeren,
Maer belonckt staegh dese Vrouw
Daer 'k op bouw,

Die mijn ziel weet soo te beheeren,
Dat ick eeuwigh haer blijf trouw.
4 Gelijck *Narcis* hem ginck vergapen
Aen de schaduw die hy keeck
Inde Beeck,
Meerder vreucht doet sy my rapen
Als ick haer sie of spreeck.
5 Mijn gestadige gedachten
En mijn seer verlieft gemoed,
't Welck my voed,
En al hopende my doet wachten
Na het aldersoetste soet.
6 So ick haer kom te genieten,
Hoe geluckigh sal ick zijn
O Jupijn,
Geen ramp of druck souw my verdrieten,
Noch niet meer ontroeren mijn.

I. G. V. Rede doet leven.

[Verloomt u snelle treden]

Nieuwe Stemme, *Ofte: Spoeyt vluchtighe vlugge voetjes, &c.*

*V*Erloomt u snelle treden
Vluchtighe *Lerinde*
En rust uw' moede leden
Ginder aen de Linde;
Terwijl, ick ijl
Om u, die schuw
My vliet, t'achterhaelen:
Op hoop Goddin, eenmael u min,
Eenmael uw' min mocht dalen:
En my gunstiger bestralen.
2 Maer dwars neyght ghy u ooren
Voor mijn bitter karmen,

Mijn klacht u walcht te hooren,
Dies ick (laes och ermen')
Verdwijn in pijn,
Door dien u vlien
En schichtigh voorloopen,
Door haegh en hegg my sluyt de wegh.
My sluyt den wegh en 't open
Van achterhalingh te hoopen.
3 Wat port u tot het vluchten
Seght dartl' Harderinne?
Vermaken u mijn suchten?
Of braeckt u mijn minne
Dat ghy // van my
V houd // soo koud
En soo wangelatigh
V woeste ren te rugghe menn'
Te rugge menn' of statigh
Of ten minsten u loop matigh.

Verandert in tijts.

[Pan de groote God der Harders knapen]

Stemme: Onan.

*P*An de groote God der Harders knapen,
Die heeft op eenen tijt
Een Harderin gevrijt,
En socht haer so langh te betrapen,
Tot het beurde op een tijt
Dat hy haer bespiede,
Dat sy van 't jagen quam,
Maer sy began te vlieden
En hy sijn loop mee nam
So langh tot dat hy moede wiert,
Doen heefts' haer neer gestelt
Om rusten op het velt,
En hy trachte met schoone woorden

Haer te brengen tot gewelt
2 Pan die heeft als doen begonnen,
En seyde: mijn Goddin
Mijn schoone Harderin,
Ey wilt mijn liefde soo veel jonnen,
En gunt my u wedermin.
Ghy siet hoe dat mijn schapen,
Oneyndigh int ghetal
Hier gaen haer voedsel rapen
Beneden in dit dal,
Die zijn al tot u wille
Die zijn al tot u wille
Indien ghy my verhoort.
Maer sy sweegh altijt stille
En antwoorde niet een woort.
3 Ick ben seyt hy een God die de schapen
Der Harders al behoedt,
Dat haer niemant misdoet,
Als sy gerust leggen slapen
Neem icks' al in mijn behoet,
Dat mach mijn dit baten

Wijl ick u so bemin
En ghy my steets gaet haten
En hebt in mijn geen sin,
Daer ick u tot mijn vrouwe
Begeerde wel te trouwe,
Soo ghy woud hebben mijn,
Des niet, moet ick van rouwe
Steets van u verschoven zijn.
4 Noch meer wild hy haer gaan verhalen,
Maer sy teegh op de loop
Bedroghen was zijn hoop,
Anders soud hy sonder falen,
Met haer hebben gemaeckt de koop,
Hy teegh stracx aen 't najagen
En liep haer achter an,
Haer loop began te tragen
En hy haer meer gewan,
Sy badt de Jacht-Goddinne,
Dat sy niet toe en liet
Dat haer on-eer gheschiet,
Maer tot spotte van zyn minne,

Haer deed veranderen in een riet.
5 Pan die meende haer doen te grypen,
Maer hy vant anders niet
Als zijn handen vol riet
Waer op hy stracx began te pypen,
En 't selfd hy *Syringa* hiet
Nae naems zijns Harderinne,
En hy tot haerder eer
Beloofde noyt te minnen
Eenige spelen weer,
Als het spel op zijn pijpje,
Daer hy tot aller tijdt
Op sou spelen verblijt,
Tot heughenis van het grijpje
't Welck hy dede doen ter tijt.
Pan de Harders-God bespiet
***Siring* mint haer, verkrijght het riet.**

Och oft 't geschieden.

Sonnet.

WAt bangheyt voelt mijn hert, wat suf ick, of sijnt dromen?
Of ist melancoly? Neen 't is de schrale doodt
Die parst mijn ziel uyt 't lijf, ach! 't lyden is te groot.
t'Sa Wacker fluxe leen, siet of ghy hem kont toomen,
Wat woelt mijn herssen bol? mijn ***Doris*** *moeste komen,*
Vrou ***Doris*** *gy hebt macht, komt helpen my uyt dees noot,*
Laer maer mijn lippen eens genaken 't morgen root
Van u bedauwde mont, soo trots ick 't machtigh Roomen
Geen Koning, Vorst noch Prins, en waer dan mijns gelijck,
Ia selfs de Opper-Goon, dien was ick oock te rijck.
Maer nu sien ic mijn vrient ontsluyten poort en grendlen

Van fijn naar duyster Rijck, komt treet vry haestigh toe,
Mijn ziel die snackt naer u, want ick ben levens moe,
Ach! Hemel dat ick mocht in ***Doris*** *armen wendlen.*

Een doet my hopen.

Cambajas Minne-suchtjes,

Stemme: Schoone Lerinde, Ofte: Hemelsche Venus.

*S*Ilvere Stroompjes
Lilt borlend vliete
Bootst ruysschend na mijn droeve druck,
Weelige Boompjes
Laet lootjes te schieten,

Schud af u lov', tuygd 't ongeluck
't Geen myn ontmoet
Met wreede straffigheden,
Vleyen noch ghebeden,
Biggelend ghetraen,
Stadigh gegroet,
En wel beleyde reden
't Willigh dienstigh treden
Heeft noch niet voldaen
't Stael harde hart van een te wreede Vrouw.
Die steets met smart loont al mijn dienst en trouw.
2 Sluyt bleecke Maen
V silvere ooghen,
Schuyft voor u heen een wol gordijn
Weest vry voortaen
Bruyn overtooghen
Met nevel damp, laet geen geschijn
Stralen beneen,
Laer al u luysters klaerheyd
Met een droeve naerheydt
Eeuwigh zijn ghedeckt,

Tuyght mijn geween
Door last van straffe swaerheyt,
't Geen mijn in ghevaer leyd,
Tintelligh vertreckt,
Gaet vry te rust en sluyt u oogen toe,
'k Ben alle lust, ja selfs het leven moe.
3 Om dat het licht
Van dit mijn leven,
Deckt haer ghestrael door wreedheyt quaet,
't Lieve gesicht
Gaet mijn begheven,
Duyckt voor mijn wegh met bitse haet,
Daer sy wel eer
Haer lieve flicker stralen
Vaeck liet op mijn dalen
Met een soete schijn,
Doch laet mijn weer
Nu in het duyster dwalen,
En gaet dus betalen
Al mijn vreughd met pijn,
Ja reckt mijn reen met taye pesen uyt:

Laes! geen geween veraerd haer wreed besluyt.
4 Straffe Beulin
Sal ick dees plaghen
Eeuwigh dan moeten voort en voort
Na uwe sin dus moeten dragen,
Hebt ghy gheen rust
Voor dat ghy moort
V trouwe slaef
Die u soo vaeck voor desen
Heeft zijn trouw bewesen,
Dat ghy dickwils swoert,
En sey hoe braef
Is lief ons luck gheresen,
'k Sal u druck ghenesen
Of *Atrop* vervoerd
My in het graf, waer op ghy mijn terstondt
Veel kusjes gaf met u te valsche mond.
5 Waer van dees Elsen
En waterbeecken,
Waren als tuygh van 't geen ghy deed,
't Lieflijck omhelsen,

En 't vriend'lijck spreken
Dat ghy daer met so menigh eed'
Doen hebt gedaen
Sullen de pluym-gedieren
Die met dertel swieren
Snorren aen ons sy,
Die sullen gaen,
En soo haer tongh noch stieren
Dat haer tierelieren
Klappen sal dat ghy
Ontrouwe Maeghd, en straffe *Charileen*
Gantsch niet en vraegt na vast verbonde reen.
6 Dees roosen hoed
Die uwe handen
Vlechte so braef om dit mijn hooft
Tuyghd dickwils soet,
Doch t'uwer schande
Van 't geen ghy mijn doen hebt beloofd,
Als ghy daer mee,
Quaemt dit mijn hayr bekroonen
Om daer me te toonen,

V oprechtigheydt
Dan laes' alree
Gaet ghy my dus beloonen,
En mijn niet verschoonen,
Want ghy steets bereyt
Niet aers als pijn gemengd met so veel leed,
Daer ghy an myn u trouws beloften deed.
Of schiet dit waerde
Slechts om te proeven
Wat voor een aerd dat in mijn woond,
Soud ghy op aerde,
Yets meer beproeven,
Dan u *Cambayas* heeft ghetoont,
Want alle staet
Wil ick gewilligh derven
Als ick mach verwerven
Een soo braven Maeght,
Of laet de draet
Mijns levens Atrop kerven,
'k Wil gewilligh sterven,
Als het u behaeghd

Wat ghy gebiedt daer ben ick me te vreen,
Als het geschiet ten dienst mijns *Charileen.*

Leyd-sterre van mijn graegt, kluystersje van mijn vryheyt,
Stookbrantje van mijn smart, oorsaeckje van mijn blyheyt
Opqueeckster van mijn ramp, Spring-ader van mijn luck,
U Ja dat heelt mijn pijn, u Neen dat baerd my druck.

Niet soeter.

[Myn hert is vol verdriet]

Stemme: Cupido onlancx gheleen, &c.

*M*Yn hert is vol verdriet
Om 't geen dat my gheschied
Van een vrouw // die mijn rouw // noch klagen
Acht steets veel min als niet,
Ick offer haer mijn ziel

Met smeken en gekniel
Om haer min // daer ick in // door 't behagen
Stracx plotselijck verviel.
2 Kan soo een Dochters hert
Aensien eens Minnaers hert
Door 't gevley // noch geschrey // beweghen
Maer staegh noch wreeder wert,
Hoe seer mijn geesje steent
En klaeght of droevigh weent,
Niet en hoort // maer verstoort // en tegen
Verdooft, van my yeder woordt.
3 Nu wensch ick dat ick noyt
Haer lichaem opgetoyt
Haer gelaet // noch haer praet // noch leden
Die mijn sin maeckt verstroyt,
Voor desen hadt gesien,
Maer hadse mogen vlien,
So souw my // los en vry // nu heden
Dese pijn niet geschien.
4 Want mijn verlieft' gemoet
Sy sulcken smert aendoet,

Ja mijn geest // is bedeest // vol treuren
Door al de tegenspoet
Mijn hert innerlijck jaeght,
En seer weemoedigh klaeght,
Nu sy mijn // laet in pijn // wilt scheuren
Van al de ramp die t draeght.
Och of den hemel wou
Tot teycken van mijn trouw
Ick om haer // stracx nu maer // mocht sterven,
En eynden soo mijn rouw,
Soo waer mijn luck noch groot,
Want dan souw my de doot
Maecken quijt // dese strijt // doen beerven
Alle pijn ramp en noodt.

Rede doet leve.

Aen Juffrouw *Carinella.*

Stemme: Annelein wass hast du dich versprocken.

SOo haest den blixem my sloegh van u oogen,
Voeld ick my door nieuws gierigheyt bedrogen,
Want eer ick 't dacht
Of nam in acht,
Soo was mijn gulde vryigheyt vervlogen,
2 'k En doe nu niet dan te bedencken kunste,
Waer door ick mocht afpracchen uwe gunste,
Maer vruchteloos
Ick klaegh, ick koos,
En al wat ick voorwend, 't is al om sunste.

3 V ooren ghy toestopt voor de gheruchten
Der nare galmen, die mijn borst ontvluchten,
V hart verhart
Beboert myn smart
Dies 'k half wanhopend leef in vrees en duchten.
4 Hoop my belooft u gunste te verkrygen,
Maer vreese doet die flucx ter neder zygen,
Wanneer ick, och!
Let op 't bedrogh,
Van soo veel Minnaers die naer u gunst stygen.

Verandert in tijts.

Bruylofts-Drinck-Liedt,

Stemme: Schoonste Herderinne, &c.

Hey wilt vrolijck wesen,
Drinckt een reys een glaesje om,
Soetheydt wert ghepresen,
Want den Bruydt en Bruydegom
Die begeeren op ons al
Datmen lustigh wesen sal.
2 Nu dan soete Meysjes
Laet u tongetjes doch gaen,
Wacker singht een reysje,
Lustigh voort je moeter aen,

Op verbeurte van een soen,
By soo veer je 't niet wilt doen.
3 Wel men nobel baesje
Vriendtschap dat 's op jou gemunt,
Siet dit volle glaesje
Wertje schoontjes uyt ghegunt,
Yder dropje datter stort,
Met een soen verbetert wort.
4 Comt mijn soete susje,
Holla! sacht, 't most so niet zijn,
Yeder klock een kusje,
Nou ist resje voort voor mijn,
Lustigh keeltje weest te vreen,
Hey daer sackt de Fransman heen.
5 Sieje wel men macker,
Ist niet fraey en reyn beschickt?
Heb ick dat niet wacker
Als een Lansser uyt geslickt?
'k Bidje doet so altegaer
Op gesontheyt van dit paer.
6 Wenst voort dat ons Bruydtje

Over neghen Maenden tijt
Met een kleyn Jongh Spruytje,
Onsen Bruydegom verblijd,
Maeckt hier op het glaesje leegh,
Soent dan lustigh om te deegh.

Niet Soeter.

[Lieve Linde Boome]

Stemme: Phillis kom hier buyghe.

*L*Ieve Linde Boome,
Koele water-stroome,
Christalyne vliet,

Hier wil ick mijn minne voen,
En mijn *Amaril* verwachten
Onder 't blader-rijcke groen,
2 Daer de pluymde diere,
Vrolijck tiereliere
Met een soet gesangh,
Daer de lommer dicht en stil
Selver schijnt met my te wachten
Op de komst van Amaril.
3 Minne doet my klage,
Minne wil 't verdraghe,
Al wat min my doet,
Schoon mijn Nymph my plaeght met pijn
Noch en sal 't my niet verdriete
Mach maer 't eynde vreuchde zijn.
4 Ick en acht geen lye
Mach ick maer verblye
Door u wedermin,
Amarillis! mach mijn hert
Dese vreuchde maer geniete
Liefde lijdt met vreuchde smert.

5 Lieve Herderinne
Die mijn hert, en sinne
Hebt in u ghebiedt,
Hoe langh ghy myn lyen doet,
't Lyen sal my niet verdrieten,
Soo ghy 't in het eyndt versoet.

I. H. Krul.

[Myn Rosemontje, mijn Engel verkoren]

Stemme: Waerom Lerinde deed' ghy my dees moeyten. Ofte: Voyci tantost la froidure banniere.

*M*Yn Rosemontje, mijn Engel verkoren,
Aen wien mijn hert heeft te dienen ghesworen,
'k Bidt u mijn brave ziels Goddin,
Laet u doch eens mijn trouwen min

Tot soete wederminne bekoren,
Verand'rend uwe wrevel sin.
2 Al de lief lockende soete gesichjes
En het gefloncker van d'heldere lichjes,
Waer med' u geestigh voorhooft pronckt,
Wanneer u oogh soo sluypende lonckt,
Dat sijn geweest de gheschoten schichjes,
Die my met liefd' hebben ontfonckt.
3 Die zijn my door mijn nieusgierige ooghen,
Door al mijn bloet tot int herte gevlogen,
En hebben al mijn ingewant
Gesteken als in lichten brandt,
Waer door mijn krachten moeten verdrogen
Sal ick langh blyven in desen stant.
4 Laet dan mijn hertje ey laet dan mijn Engel,
Eensjes mijn droev' en klachtigh gehengel,
V gewenschste goetaerdigheyt
Bewegen tot medooghsaemheyt
En wilt niet langer houden ghemengel,
Met 't wrevelsinnigh onbescheyt.
5 Soo sal mijn hert, soo en so sullen mijn krachten

Soo sal mijn zieltjen met alle gedachten
Den Altaer van u treflijckheyt
Op off'ren stad'ge dienstbaerheyt
En ghy sult niet als wellusjes pachten
En hebben al u sinnelijckheyt

Den mensch is veranderlijck.

[Thans wy beleven eenen tijdt]

Stemme: Windeken daer den Bosch afdrilt, &c.

*T*Hans wy beleven eenen tijdt
Dat een Vryer als hy vrijt
Sijn Vriendinne in zijn minne
Weet te geven sulck een naem
Als hy haer acht te zijn bequaem.

2 *Heemskerck* heeft zijn *Cloris* wel
En *Pels* syne *Carinel*
Hoogh verheven, lof geschreven,
En *Jan Soet* zijn *Carileen*
Ick haer voorgangh te volgen meen.
3 Mijn *Galathea* sal altijt
Trots d'afgunstigheyt te spijt,
Sijn verheven ende sweven
Op de vlercken van mijn dicht,
So langh de Son aen d Hemel licht.

Na bootsen gelt oock.

[Ghy Nymphjes, die]

Stemme: L'Astré.

*G*Hy Nymphjes, die
Naeckt en barvoetjes

In Amstels kil,
Vry van bespie,
Lobbert soo soetjes
En swemt naer wil
Wen Sons glansje // met rennende paertjes,
Ons kim // beklim // met de kortste schim
Door een kransje // van gewolckte baertjes,
Ghy zijt // o spijt // voor ons oogh bevrijt.
2 Wat kluchjes daer
Door Cupidootjes worden gericht
Sijn ontelbaer
Geen van de Goodjes
d'Een d'ander swicht,
Maer elck om 't seerste // toont haer syne kusjes
En wil // door gril // meester zijn van 't kil,
Niemant 't veerste // uyt der Nymphen gunsjes,
Hem acht // maer tracht // 't meest te zijn geacht.
3 Dies yder stracx
Een sneeuwit Swaentjen
Schrylinghs beschrijt,
Hen speer al kackx

Bralt met een vaentjen,
Komend ter strijdt,
Braef als schroefjes, met heldlijcke treeckjes
So dat // elck prat // op zijn swaentje sat,
Maer de voetjes met geswinde steeckjes
Malkaer // aldaer // domplen in de baer.

Verandert in tijts

[Siel rovende Goddin]

Stemme: Rampsaligh Koninckx Soon, &c.

*S*Iel rovende Goddin
Ghy buyght mijn hert en sin,
Door u vriend'lijck gelaet,

Door u vriend, &c.
Als ghy // op my
Maer eens u lieve ooghjes slaet.
2 O Antaer van mijn ziel,
Waer door ick daeglijcx kniel,
En smeeck om min, &c.
O Vrouw // die 'k houw
Voor een aertsche schoon Goddin,
3 Ick offer u mijn hert
't Is Cupido die my tert,
Die my prickelt die my stoot, &c.
En jaeght, jae plaeght
En daeghlijcx meer mijn brandt vergroot.
4 Als ick druck in mijn gemoet
V wesen vriendelijck soet,
Dunckt den Hemel mijn, &c.
Vol vreughd // en geneughd,
Voor mijn geheel open te zijn.
5 Al 's werelts rijckdom en pracht
En wort by my niet gheacht,
Noch beweeght mijn gemoet, &c.

Maer in // uw min
Schept mijn zieltje zijn soetste soet.
6 Mijn Engel soo ick u genoot
Geen arbeyt viel te groot,
Voor u trouw Dienaer, &c.
Die hy // soo bly
Sou toonen daeghlijcx voor en naer.

I. G. Vlooswijck. **Rede doet leve.**

[Ach Harderinne, die my ontvlucht]

Stemme: Ach moorderesse, straffe Herderin,

*A*Ch Harderinne, die my ontvlucht,
In het dichte belommerde Woudt,
Mijn schaepjens treuren, om het gesucht,

Daer ghy my meed' onderhoud'
Ja de Bergen, de Boomen, Bos en dal,
Staen en treuren om mijn droef klagen,
Gaen ick weyden aende strandt,
't Schijnt het mulle drooghe zandt,
Kan mijn suchtjens niet al verdragen.
2 Het Nachtegaeltje schort zijn soet gesangh,
Al de Beemden staen bedouwt
Van myne tranen, en mijn geween
Dat beweeght het gantsche woudt,
Ja de kruyden, de spruyten, de bladen, en 't lof
Sijn beweeght door al myne suchjes,
En ghy met u wreede hert,
Hout mijn overgroote smart,
Voor u aenghenaemste kluchjes
3 De gure winden verkoelen niet meer
Mijn bedompt en branden 't hart
't Schijnt datse vluchten, om dat haer kracht
Door mijn branden verhindert wert,
Ja de stroomen die roocken, indien mijn borst
Haer ontrent komt te genaken,

En ghy kund mijn branden 't hart,
Wel verlichten van de smart
Laet u hertjen in weerliefd blaken.
4 Ick ga des morgens vroegh voor u tent,
Te betrapen u voor den dagh,
't Schijnt dat mijn komen u is bekent
Want ick nimmer u en sagh,
Eer dat *Phoebus* zijn stralen ter kimmen uytsteeckt
Sijt ghy met al u vee te velde,
't Schijnt *Aurora* u opweckt,
En mijn droeve komst vertreckt,
Ock kon sy mijn droefheyt melde.

C. D. Wittenoom.

Soeckt en yvert.

[O Schoonste dieder de werelt verlicht]

Stemme: *In kleynheyt leef ick onbenijt, &c:*

O Schoonste dieder de werelt verlicht,
Ghy dwinghter mijn Geest
Alleen met u soet stralend' gesicht,
Want u stralen // die pralen
En halen // my uyt mijn plicht,
2 Mijn plichte is, dat ick moet mijn Heer
Steeds dienen getrouw,
En nu en dienn' ick er mijn Heer niet meer
Maer mijn sinnen // beginnen,
Te minnen u schoone Vrouw.
3 Laet eenmael u lonckend oogh
Beschouwen mijn leedt,
Aensiet hoe yverigh dat ick poogh,

Om door schreyen // en vleyen
Te leyen // u toe medoogh.

C. D. Wittenoom.
Soeckt en yvert.

Claegh - Liedt.

Stemme: Dat Phoebus reyst en spoeyt, &c.

*M*Yn Roosemont alleen,
Aen u ick mijn ghebeen,
Vytstort met droef geween,
Op deser aerde:

Verhoort mijn droeve klacht,
Want ick geheel versmacht,
Om dat ick wordt veracht?
Van u mijn waerde.
Ghy doet my duysent dooden sterven,
Waer door ick geen rust kan be-erven.
2 Al wat int water leeft,
Of boven d'aerde sweeft,
Ja al wat leven heeft,
Heeft tijdt om rusten:
Den alderwreetsten Stier,
Jae d alderslechtsten pier,
En oock de kleyne Mier,
Elck weet zijn lusten
Te boeten, door de soete Minne,
Laet dit u wreetheyt overwinne.
3 Aensiet eens *Rosemont.*
Hoe ghy mijn hebt gewont,
Waer door ick tot den gront
Mijn neder buyghe.
Gunt uwen slaef die smart,

Doot zijn gemartelde hart,
Dat u geoffert wert,
Het sal getuyghe
Mijn trouwen dienst, en u wreethede,
En wat ick om u heb gelede.
4 Hoe dick heb ick door dwanck,
Gedwaelt veel nachten lanck,
En is dit nu den danck
Mijn *Roosemonde?*
Een droevigh recompens
Voor my rampsaligh mens;
Dat ick naer uwen wens,
Met duysent wonde
Moet zijn geplaeght. Laet u bewegen,
Door 't druppen van mijn tranens regen.
5 Of wilt ghy *Roosemont*
Noch in een korte stont,
Mijn met een selder wond
Noch meerder plage:
V dienaer is constant,
De straf van uwer hant,

Van u mijn waerde pandt
Willigh te draghen,
Ey moort dit hart aen duysent sticken,
Soo mach de aert den romp inslicken.

N. van Haren.

In lyden geduldigh.

[Wel Sylviaetje]

Stemme: Nymph vol vermogen, &c.

Cloris
*W*El Sylviaetje
Mijn ziels beminde,
Waerom soo laetje
My blyven inde

Bedroefde smarte,
Die dit Jeughdigh herte
Seer vast hout geboeyt,
Soo dat mijn quellingh steets vermeert en groeyt.

Sylvia.
2 Schimp-grage Harder,
Ey staeckt dit quellen,
Loop vry wat varder,
Wilt haer versellen,
Die u voor desen
Soo lief placht te wesen,
Cloris gaet ras heen,
Vervoeght u by de schoone *Karileen,*

Cloris
3 Ick segh Roem-waerde
Soet Harderinne
Dat ick op aerde
Niemant beminne
Als u o schoone,
Wilt doch eens betoone
V wederliefd aen my,
Ontvoert u slaef en maeckt hem weder vry

Sylvia.
4 Indien ick vryheydt

Aen u kan geven,
Soo wilt in blyheyt
Gedurigh leven,
Vaert wel dan Cloris,
Dees tijt geen gehoor is
Meer by Silvia.
Vermits ick moet mijn schaepjes volgen na.

Cloris
5 Sout ghy soo voort gaen
En my hier laten,
Wilt my te woort staen
En noch wat praten.

Sylvia.
Neen, ick moet scheyden
Myne Schaepjes weyden
In het jeughdigh groen,
Om hare grage maeghjes wat te voen.

Cloris
6 O overschoone Harderin
Gaet ghy nu dus het velt weer in?
En laet u Cloris hier alleen,
Roemwaerde Maegt, dits tegen reen.
Doch waer ghy gaet mijn Silvia,
Daer oogh ick steets u ooghjes na,

En waer ghy brenght u wolligh vee,
Daer draeght g'u Harders hartje mee.

Altijt wat nieuws.

t'Samen-Gesangh tusschen *Harder* ende *Harderin.*

Stemme: Meysje moet ick by u slapen.

Herderin.
*D*Roeve Herder waerom suchje?
En wat doeje dus alleen // hier te treen,
Komt en vertelt my doch een kluchje
Ny wy beyde sijn by een.

Herder.
2 *Galathea* waerom geckje
Met mijn droefheyt die my 't hert // heel verwart,
Want door u boerten soo verweckje
Noch te meer mijn pijn en smart.

Herderin.
3 Segh my doch wat zijn de Reden,
Heeft u Nymphjen u geplaeght // en gejaeght,
Of heeft u vee dan scha geleden?
Seght my doch wat u mishaeght.

Herder.
4 Te nacht als ick in slaep geraeckte,
Ginder in het Noorder dal // daer is al
Mijn Vee verscheurt, en doe 'k ontwaeckten
Doe en vant ick niet met al.
5 Nu verlaet ick landt en luyden,
Doet mijn meester doch ontdeck // van 't vertreck
En weyd u Vee altoos in 't Zuyden,
Eer 't u med' tot schade streck.

Herderin.
6 Seght my Herder, segh waer vluchje?

Herder.
Maer daer ick my veyligh vin // Herderin.

Herderin.
Adieu dan Herder; waerom suchje
Om 't verlies van dien ick min.

C. D. Wittenoom, Soeckt en yvert.

Vervolgh op 't voorgaende, waer in een daer-ontrent-weydende Harder het ongheval van dese voorghemelde Harder, aen zijn beminde Herderinne verhaelt.

Stemme: O schoone *Caricklea,*

Herder.
't *B*Edroeft my als ick 't denck hoe *Cloris* daer zijns Heeren dienst verlaet.

Herderin.
Wel hoe mijn liefste lief is Cloris van verstoort dat hy deur gaet,
Of stelt zijn meester hem heel vry?

Herder.
Och neen mijn lief 't komt anders by.

Herderin.
2 Wat heeft hem *Philida* in liefdens hoop zijn soete wensch verkort,

Herder.
Och 't is een droever schae // ten is geen liefdens onspoet dat hem schort,
Maer d'oorsaeck die hem port tot vlien,
Is tot een leeringh van ons lien.

Herderin.
3 Heeft hy ontrouwigheyt gepleegt in synen toevertrouwden dienst.

Herder.
Neen lief hy heeft gheweydt // zijn vee daer hem de wolf op t'onversienst
By nacht zijn schaepjes heeft betraept,
Dewijl dat hy gerustigh slaept.

Herderin.
4 Eylaes zijn jonge vee // 't geen dat ick minden om haer witte vacht,
Is dat onnoosel mee // ghelijck mijn eene Lammeke omghebracht,
Och ist hier soo onveyligh noch,
Soo bid ick lief behoed my doch.

Herder.
5 Wel sal zijn droef gekerm // my strecken dan tot sulcken grooten vreucht,

Herderin.
V neem ick tot bescherm, van myne schaepjens en mijn jonge Jeught.

Herder.
Hier sien ick lief dat d'een zijn druck,
Streckt somtijts d'ander tot geluck.

E. D. Wittenoom, Soeckt en yvert.

[Trots' *Amira* sal nemmermeer de min]

Stemme: Periosta.

TRots' *Amira* sal nemmermeer de min
Plaets grypen in u spiere-witte borst,
Sult g' afkeerigh weerstribblen oyt van sin
De gulde flits van *Paphos* groote Vorst,
Wiens stercke kracht de Goden selfs ontsien,
En zijn Autaer dienstwilligh offer bien.

2 Helaes het schijnt dat g' als een marmer beelt
Gants niet gevoelt het Stoockebrantjes toorts,
Nochtans de vlam die uyt u oogjes speelt,
Weckt in mijn hert een grill'ge brant en koorts,
Kan 't mooghlijck; zijn dat ghy niet en ghevoelt
De selfsten strael daer ghy my mede doelt.

3 Of veynst ghy maer om te toetsen soo trouw
En stantvast ick volhard in tegenspoet,
Het veynsen staeckt o Lofwaerde Juffrouw
En mynen geest weder herleven doet,
Die machteloos als afgestorven sweeft,
Om dat mijn liefd gaen wederliefd en heeft.

Verandert in tijdts,

Sonnet.

SO Cupid's goude flits ondoen kan stale Vellen,
En prangen 't ysere rif tot stryden onvertsaeght?
So is 't geen wonder dat dees ***Iphis*** *moed'loos klaeght,*
*Verwonnen met ee*n *schicht die hem door min doet swelle*n,
Siet! of hem 't wicht ontmant, so wil hy noch versellen
En brengen hem tot rust, omcing'lend dese Maeght,
Waer door dat ***Antheros*** *op 't hoogste sorge draeght,*
Als soeckende door nijt en onrust hem te quellen,
Siet hoe het minnewicht is aerdighlijck gestaelt,
Omcingelt met zijn maets, die even afgemaelt
Iae overtrocken zijn met hart verharde platen:
Hy treden tot een strijt slechts tot een jonge vrouw,
Die sy door wedermin en d'overheyl'ge trouw
Soecken tot wederliefd' te brengen, ja t'aenvaten.

[Tsa *Iphis* op de been]

Stemme: Nae dien de Godlijckheydt, &c.

Cvpido.
*T*Sa *Iphis* op de been,
Tijt met my moedig heen
Ic sal haer door mijn doppe*n*
So t'Adamantsche hert
Vermorsselen en kloppen,
Dat sy meed lievend wert.
2 Siet wat geselschap ick
V mede breng', en schrick
De lieve Bosch Goddinnen,
Dies u nu dapper spoet,
Ick help u weder minnen,
t'Sa grijpt een frissche moet.
3 *Evan'* roept al mijn schaer
Op dat wy volgen haer,
En overwinners kleeren,
Wat staet ghy dan en suft?
Wilt u vrymoedigh weeren
En u vyanden puft.
4 Op, op, op, mackers, weest
Int minste niet bedeest,
V Capiteyn wil moedigh
Hem stellen voor dees Helt,
Dies weest nu alle spoedigh
En tegen haer u stelt.

5 Op, op maeckt veltgeschrey,
En maeckt een lange Rey,
Toont u als kloecke mannen,
Veracht mijn broers gewelt,
Komt laten wy verbannen
En dryven hem uyt 't velt.
6 Wy naecken 't groene wout,
Elck toont hem even stout,
Laet u de moet niet vallen,
Chargeert op dese Maeght,
En siet ghy met u allen
't Groen Lauwertackjen draegt.

SPE NITOR.

Drinck-Liedt,

Stemme: Nerey raest schoon Goddin.

*B*Acchus o grooten Godt,
Ghy maeckt ons heel versot
Door u overgroote macht,
De min met haer gewaet
Om uwent wil ick laet,

En verfoeye al haer kracht
Maer ghy alleen
Wordt van my aengebeen,
En blijft in mijn gedacht,
Waer dat ick ben 't sy dag of nacht.
2 O twee geboortigh Helt
V lof wort steets vermelt,
Al de heele wereldt deur,
Liaens naer uwen dranck
Wy stadigh met verlanck
Wachten, wants' ons uyt getreur
En lyden brenght,
Daerom vry lustigh schenckt.
En drinckt de Romers uyt,
Ter eeren Bacchi lieve Bruydt.
3 O Wijn, o edele Wijn
Die ons van alle pijn
En al ongeneught bevrijt,
Ghy zijt alleen mijn vreucht
Mijn glory en geneught,
En maeckt yeder een verblijt,

Al mijn vermaeck
Leyt in u soete smaeck,
V tranen soet van geur
Brengen ons uyt al getreur.
4 Ey drinckt nu een reys om
Ter eeren en tot rom
Van Jupiters groote soon
Die in den Blixem lagh,
Als hy zijn Moeder sagh,
En tot spijt van al de Goon
Wiert ghy bewaert,
En van hem weer gebaert
Tot onser aller vreucht,
Dies eeren wy u jonge Jeught.

Och oft 't geschieden.

[Vytmunde Goddin]

Stemme: O cierelijck cieraet, &c.

*V*Ytmunde Goddin
Wiens schoonheydt mijn ziel vervoert heeft tot u min,
Wiens soete reen, wiens brave leen
Die aerdigh zijn en net besneen,
Wiens ooghjes, met booghjes beset,
Belet, dat ick te met
Geen vreucht geniet, maer ly verdriet,
Want door haer lonckjes vyer ghy schiet.
2 Als ick u soet gelonck
Mijn Engel eerstmael aensagh, viel my een vonck

Op 't jeughdigh hert, waer door ick smart
Steeds ly, en wreed gepynight wert,
Soo datje, mijn schatje // siet light
Hoe 't Wicht // my met zijn schicht
Laes' heeft doorwond // dies wilt terstont
Mijn bid ick maken weer gesont.
3 Want ghy en anders geen
Op aerden, mijn helpen kund uyt dit geween,
Daer in mijn ziel // laes! door u viel
Goddin voor wiens Autaer ick kniel,
En smeke // wilt breke // mijn smart,
Eer 't hart, helacy! wert
Door druck seer swaer // gantsch ende gaer
Verteert, want ick u min eerbaer.
4 Dan laes ick vreese dat
Mijn klachten // ghy niet sult achten // want u schat
Van gelt en goet // is groot, dit doet
Mijn dickwils treuren int gemoet,
Ick diene // uk mienje, daer niet
Op siet // en het gheschiet,
Dat ick bedy // door het gevry,

Mijn liefde blijft u eeuwigh by
'k Sal u zijn getrouw,
Soo lange mijn ziels-vooghdes en waerde Vrouw,
Tot my de doodt, voert in d'aerd schoot,
En 't lichaem vande ziel ontbloot,
So lange mijn gange, ick sal
Hier al na u gheval
Steets stellen wis, en nimmer mis,
Want daer voor my *niet Soeter* is.

Niet soeter.

[Vertreckt o gulde Son]

Stemme: Na dien de Goddelijckheyt.

*V*Ertreckt o gulde Son
Die dese heldre bron
Comt door u stralen tergen,
Dat 't Cristelyne nat

Int vallen van de bergen
Laeuw in u beeckjen spat.
2 Dies duyck *Apollo* duyck
Phillis vertoont haer pruyck,
Siet hoe haer vlechjes swieren
Om 't blondt gekruyfde hooft,
't Geen blom en kruyt vercieren
Waer door u glans verdooft.
3 Onnoodigh dat ghy licht
Dees eeuw door u gesicht,
Phillis sal door haer loncken
Int wit en suyver kleet,
Vol Majesteyt beproncken,
Het schitterigh Tapeet.
4 Siet hoe het graesjen groeyt
En 't geurigh bloempjen bloeyt,
Door Phillis heldre stralen,
Die sy uyt ooghjes twee,
Al flickerend' laet dalen,
Int volgen van haer Vee.
5 Aen genamen maeght
Wien pronck van *Laura* draeght,
Comt dese bron doch nader,
Hoort eens hoe *Lissis* weent
Terwijl men aen u Vader
Des Moeders schoot verleent.
6 'k Sal met een roosen krans
Vermeerd'ren uwe glans
Komt Phillis help my vlechten
Laet ons als dit gebloemt
Ons zieltjens twee so hechten,
Dat *Hymen* daer af roemt.
7 Het lijckt dat sy my siet
En schichtigh van mijn vliet,
Sacht Phillis wilt niet vluchten
Ick volgh u schreetjes dra,
Vol jammer en vol suchten,
Tot in het Bosjen na.

Arbeyt verloren.

[Rosemonde beminde]

Stemme: Amarilli mia bella.

ROsemonde beminde,
Wel schoon, maer preutsche Maeght,
Hoe kan men vinden, een sulcke wreetheyt
Begaefde borst, als ghy betoont och! armen
Aen hem, die nu door 't kermen
Heel afgemat is, Goddin laet u mijn klachten
Rosemonde, Rosemonde, Rosemonde versachten.
2 Kondt ghy langer aenschouwen
Sonder dat gh' u beweeght
Mijn druck en rouwe, o smert-lief-siende vrouw:
Daer ick by na, vergae en smelt in tranen,
Ja k sie de wegh al banen

Die ick betreen sal, soo ick u gonst moet derven
Rosemonde, &c. dat's sterven.
3 Ey Goddin siet de blijcken
Van mijn geplaeghde leen,
Die schier gelijcken een vande doode Lijcken,
Die vande aerd haest sullen zijn verswolgen,
En die 'k sal moeten volghen
So ghy noch in my hebt lust en schept behagen,
Rosemonde, &c. te plaghen
4 Ey neen laet liever dalen
Op my u lieve gonst,
Als ghy eerst de stralen, oorsaeck van dese qualen,
Op my eylaes liet vallen, die my wonden,
Dan sal ick zijn verbonden
Om t'uwen dienste van u verloste leden,
Rosemonde, &c. 't besteden.

Den mensch is veranderlijck

[Fortuna die my nu ontsteelt]

Stemme: O Heyligh saligh Bethlehem, &c.

FOrtuna die my nu ontsteelt,
Mijn Rosemont, die ick moet derven,
Wanneer sal Coridon het beelt
Van Rosemontje weer verwerven?
2 Int eerste ghy my gunstigh waert,
Maer door u snel veranderingen,
Soo hebt ghy mijn jonck hart beswaert,
Dat ick niet meer kan vrolijck singen.
3 Maer moet een deuntje op het riet
In eensaemheyt heel droevigh speelen,
Om dat ghy haer die my gebiedt
Mijn Rosemont my gingh ontsteelen.
4 Hoe wel ick haer gesicht ontbeer,
Nochtans soo staet sy vast gewortelt
In 't hert, het welck gelijck als teer

Door minnens vlamme koockt en bortelt.
5 O *Venus* die de moeder zijt
Der liefde, wilt u soon bewegen,
Dat hy nu langer niet en lijdt,
Dat my *Fortuna* soo is tegen.
6 Want hy die selfs de liefde is,
Weet wel gelegentheyt te vinden,
Alwaer sy schoon in duysternis,
Want liefde kan het al verwinnen.
7 Ick sal dan tot u beyder eer
't Altaer doen roocken in u templen,
En sweeren dat ick nimmermeer
Misbruycken sal u heyl 'ge dremplen:
8 Vaert wel dan wijt vermaerde Stadt
Athenen met u silver stroomen,
En ghy voor al mijn waerste schat,
Die daer u woonplaets hebt genomen.

Virtute Opus.

[Hoe smelt dat laffe hartje, int nat en lauw getraen]

Stemme: d'Uytmuntenst' Harderinne, die onder 's hemels kap.

*H*Oe smelt dat laffe hartje, int nat en lauw getraen,
Met sucht, geween, met bangh en naer ghesteen
En kunt hem niet versaen,
Dees oorsaeck van mijn smertje, die ick nu lyden moet,
En het gheklaegh dat my nu alle daegh
Mijn vleys verteeren doet,
Is om dat mijn lichtveerdige Beminde
En verloofde Vrouw, die eerst aennam mijn trouw,
En mijn seer beminde nu geen troost ken vinde,
Noch verlichtingh van mijn rouw.

2 Ons Hylick wiert besloten 't was al by een vergaert,
Men gaf een mael, men dronck eens uyt de schael,
Ick docht te zijn ghepaert
Ick was heel overgoten, met blijdschap die myn hert
Vergeten deedt, wel haest zijn vorigh leet,
En syne oude smert,
Want ick prente niet anders in gedachten,
Dan zy alleen sou zijn, d'alderliefste van mijn,
Die myn droeve klachte,
eensjes sou versachten,
En wesen myn Medecijn.
3 Maer 't schijnt 't is al my tegen, een yeder my benijt,
Want 't lachent luck, dat is verkeert in druck,
En my gheheel ontglijt,
Wat d'afgunst brenght te weeghe en yeder aen my siet
Die eerst verlooft, en nu weer ben ontrooft.
Moet dalen int verdriet,
Wat moch ick och armen Helt soo beginne,
Dat ick gheheel mijn sin
Soo seer gebeelt hadt in
Hare lichte minne

Die nu kost mijn sinne
Want 'k by haer geen troost en vin.

***I. G. Vlooswijck.* Rede doet leven.**

[Tsa Herders knaepjes]

Stemme: Corante Commune.

*T*Sa Herders knaepjes,
Die middaghs slaepjes
Houd in het luwe Bos,
Op 't afghevallen blos,
Onder de lommer van het groen geboomt,
Alwaer de beeck komt met een streeck
Door t langhe lisch gestroomt.
2 Pluckt bloem en kruydtjes,
En Myrthen spruytjes,
En vlecht daer af eens krans
Om 't avondt aen den dans

Mijn *Carinel* te stellen op het hooft,
Wiens frissche Jeught, en brave deught,
Den hemel selver looft.
3 De Cupidootjes
Haer speelgenootjes
Sullen u bieden handt,
Maer wacht u voor hun: want
So ghy te nechtigh mijn Hard'rin beschout
Hun gulde flits die treft u, mids
Sys' in haer ooghjes hout.
4 Want dese Wichjes
Lossen haer schichjes
Waer sy haer ooghjes wendt
En sy-linghs lonckjes sent
En sluypen soo door 't oogh tot in het hart,
Dat eermen t acht men is verkracht,
En gantsch in liefd verwart.

Verandert in tijts.

Galathees Treur-klacht.

Stemme: Die mindt die lijdt veel pijn, &c.

*W*Aer vliet *Garinter* nu?
En laet my dus alleen hier weyde met mijn Vee,
Waerom toont ghy u schu?
En gaet verlaten u beminde *Galathee.*
Acht ghy niet meer,
De trouw, die ghy wel eer,
Gesworen hebt aen mijn,
Dat ick souw u eygen zijn.
2 *Garinter* hoe kan 't zijn?

Dat ghy verlaten gaet die u beminde trou,
En swoert soo vaeck aen mijn,
Dat ick sou wesen u beminde echte vrouw.
Maer ach wat raet
V min verkeert in haet,
Mijn geesje schijnt ontroert,
Nu ghy met my hebt gheboert.
3 Ontrouwe Herder siet,
Siet eens u Herderin, siet Galathea aen,
Siet wat een groot verdriet
Dat ghy myn door u snoo ontrouheyt hebt gedaen,
Wegh snoo verraer,
Ick sie ghy mint een aer,
En laet u Galathe
Dwalen eenigh met haer vee.
4 Loopt vlucht vry van myn af,
V vluchten sal u zijn een kancker int gemoet,
Ghy delft u eyghen graf
En maeckt door ontrouheyt u sieltje heel verwoed,
Mijn geesje sal
V volghen over al

En plaghen u met pijn,
Dat ghy noyt gerust sult zijn,

***Garinter* als ghy hadt Galatees hert ghestolen,**
Acht eer noch trouw, maer liet haer hoedeloos eenigh dolen,
De min de soete min vol blijdtschap schijnt te zijn,
Maer als min min verlaet, soo baert sy druck en pijn.

Liefde verblijdt.

[Minne Godt! ghy die u brandt]

Stemme: Moe ghebaedt lagh ick en sliep.

*M*Inne Godt! ghy die u brandt
In mijn boesem hebt ontsteken:
Venus ! laet mijn offerandt
Sijn getuygh, en waerheyts teken,
Datter noyt en is gebleken
Trouwer minne als de mijn,
Ey, wilt dit mijn Juffrouw tuyge;
Ick die voor u Altaer buyge,
Bidt u, wilt my gunstigh zijn.
2 Eer *Ancoor* ten ooghsten daeght,
's Hemels aenschijn ciert met blaysen,

Ick, ter liefde van een Maeght,
Offer uytghekipte Roosen,
Die ick heb voor puyck gekoosen
Vers bedropen vanden dou:
Onverwellickt in zijn blade,
Op dat my hier door genade
Sou geschien van mijn Juffrouw.
3 *Venus* vraeght ghy waerom ick
Roode Roosen vers ontloocken
Op u hooge Altaer schick?
Om in minne-brandt te stoocken,
Die ick doe den hemel roocken,
't Is tot tuyge, dat mijn hert
Als een afgepluckte bloeme,
Diemen levenloos mach noeme,
Aen mijn lief geoffert wert.

I. H. Krul.

Op een Roos Van Juffrou *Carinella.*

Stemme: Ghelijck een Roosjen teer, &c.

*A*Ch welghekome Roos
Lieflijck is uwe geur,
Aengenaem ist gebloos
Van incarnate kleur,
Maer ick veel liever verkies in keur
De blos van mijn liefs wangen,
Fa la, fa la, fa la, &c.
Van wien 'k u heb ontfangen.

2 Belght u niet schoone bloem
Dat ghy in geur in glans
In pracht, in lof, en roem
By haer en hebt geen kans,
Maer booght om dat ghy sult in een krans
Met Myrthlen en Laurieren
Fa la, fa la, fa la, &c.
Haer blonde pruyck vercieren.
3 Geen Risp noch vuyle Spin
Sal om een snoode beet
Sijn tanden setten in
V, om te doen u leet,
Want ghy tot hoogher eere besteet,
Sult u mogen beroemen,
Fa la, la, la, &c.
De pronck van alle bloemen.

Verandert in tijts.

[Lest quam een kleyn boefjen-vluch]

Stemme: Vrouwtjen is u Man niet t'huys, &c.

*L*Est quam een kleyn boefjen-vluch
Recht na mijn gevlogen,
Boogh en pylen op zijn rugh,
Met gheblinde ooghen
't Vleyden my met soete reen,
't Snackte my van minne,
Maer ick voelden in zijn scheen,
't Vals bedrogh van binnen.
2 Want ten had geen lange stont
Daer met my staen dralen
Of met een lachende mondt

Ginck hy veerdigh halen
Wt zijn koocker eenen pijl,
Spande stracx zijn peesje,
Schoot flucx wacker inder ijl,
Na my 't loose geesje
3 Het en had zijn booghje snoot
Naulijcx afghetooghen,
Of een vlamm'ge schicht (o doot,)
Quam nae my gevloghen
Die doorborend' vel en vlees
Drongh tot in het herte,
Daer hy stracx zijn kracht bewees,
Want ick voelden smarte.
4 'k Voelden daedlijck int gemoet
Vele vlammen stoocken,
En mijn eertijts killigh bloet
Dat begon te koocken,
'k Voeden stracx begeerte tot
Min en minne saecken,
Schoon ick eertijts hadt bespot
Sich mints slaef te maken.

5 Waerom kleyne Venus wicht
Hebt ghy d'heete stralen
Van u heet gevlamde schicht
In mijn borst doen dalen,
Waerom hebt ghy mijn vryheyt
My ontnomen Jonghen,
En my (och het is my leyt,)
Slaef te zijn ghedwonghen.
6 Dan 't moet zijn wilt van u Throon
Venus, eens mijn lyden
Aensien, en het met een loon
Loonen van verblyden
Sendt weer u kleyn Soontje radt,
Segh dat hy ooc gevoelen
Aen mijn Princes dit vyer, op dat
Men brandt, men brand mach koelen.

Den mensch die is veranderlijck.

[Barst bange suchten, nu uyt mijn longhen]

Stemme: Droeve Princesse, &c.

BArst bange suchten, nu uyt mijn longhen,
Om dat ick heb gedoot mijn Bruydt,
Waer sal ick vluchten? ick wort besprongen,
Van droevigheyt mijn hert schier sluyt,
Als ick bedenck het geen ick heb bedreven,
Aen mijn lieve leven, die ick heb gedoot,
O Donder-godt, wilt my de daet vergeven,
Ick sal doen sneven voor het Altaer groot,
Veel wilt gediert, wiens roockend' ingewandt
Ick branden sal u tot een offerhandt.
2 Most ghy Goddinne soo fel u stooren
Midts ick u Godheyt heb ontseyt,
Mijn trouwe minne, dien ick gesworen

Hadt mijn beminde, die hier ley
Sieloos, eylaes, door uwe snoode loogen,
Waer door bedrogen was mijn tweede ziel,
Want ghy in schijn *Leucippes* haer voor oogen
Vals gingh overtoogen, hoe ick my onthiel
In t dichte Bosch, alwaer ick myne lust
So ghy haer seyd, door Nymphjes had geblust.

3 Soo haest de boode van *Phoebi* wagen
Hief 't blinckend' hooft uyt *Iovis* tent,
Heb ick gevloden met groot behagen
Nae 't woeste wout, als ick gewent
Was steets te doen, om 't schuwe wilt te jagen.
In de loose lagen, want *Diaen* gebiedt
Datmen 't gediert wel vryelijck mach plagen,
En mede dragen al het geen men schiet,
Ick liep het na, soo langh tot my de Son
Soo seer bescheen, dat ick niet meer en kon.

4 Doen gingh ick rusten by eenen Linde,
Mijn afgejaeghd' en macke leen,
Och of ick kuste nu mijn beminde
Aura: want sy en anders geen

Kan my alhier int groene gras vermaken.
Met haer lieve kaken, die ick seer begeer,
Komt waerde *Nymph,* goddinne wilt genaecken,
Die ghy siet blaecken eer dat ick verteer,
Com *Aura* com, mijn enichste vermaeck,
Syt Ghy mijn lief waer ick soo seer na Haeck.
5 Ick dese dingen had nau gesproocken,
Of mijn beminde die daer lagh
scheen 't lof te dringen, en is gebroocken
Stil door het elst, op dat sy sag
Of *Cephalus* met andere boeleerde.
En haer bed onteerde dies Het dunne bladt
Door haer gewoel heel lichtelijck om keerde,
En Hem verneerde, doen heb ick gevat
Myn pyl, en boog ick meend daer was gediert,
En heb mijn vrouw de punt int hert gestiert.

Virtute Opus.

[Ick mach wel droevigh zijn]

Stemme: Cephalus daeghlijcx plach, &c. Ofte: Ick sucht, ick klaegh, ick ween, &c.

*I*Ck mach wel droevigh zijn
Nu ick laes heb verloren,
Mijn hert mijn ziel de liefste mijn,
Dien ick had uytverkoren.
2 Wie dat stond in mijn hert
En was mijn lief mijn waerde,
Ach lief u doodt die baert my smert
Doch niemand die en spaerde.

3 Hoe menigh trouw minnaer
O! wat droevige saken
Heeft zijn lief van hem int gevaer
Door de doot sien ontschaecken.
4 Most Hero haer lief niet
Int midden vande baren
Sien smoren, helaes! wat verdriet
Quam haer het hert beswaren.
5 Tot tranen my beweeght,
Als ick laes! overdencke
Hoe soet en minnlijck dat ghy pleeght
V kusjes my te schencken.
6 Wat hebt ghy menighmael
My door u aerdigheden
En seer soet bevallighe tael
My vervoert door u reden.
7 Hoe menighmael gevleyt,
Gestreelt en liefs bewesen,
En door u groote dienstbaerheyt
Mijn jonge hert belesen.
8 Waer sal ick my voortaen

Bedroefde Vrouw begheven,
Mijn lust, mijn vreughd is al ghedaen,
't Verdriet my meer te leven.

I. G Vlooswijck. **Rede doet leve.**

[De silv're dauw die 't morgen root met schaemt]

Stemme: Catrijn die met Diaen ten Reye gaet, &c.

*D*E silv're dauw die 't morgen root met schaemt,
't Welck heeft bespoeyt het soete Claver gras,
Ja 't welck de Mensch en diertjens lieflijck raemt,
Haer te verlusten (d'wijl de son het asch
Des Firmaments met snelte rust voorby)

Ja 't wolde vee te dryven inde Wey.
2 En als het Vee al knauwend' Bosjen naeckt,
So doet de vreucht my spelen op de fluyt,
En myne min (die 't innerst' selver raeckt)
Int af zijn van *Olind* te bortlen uyt,
So dat mijn ziel vernoegingh daer van krijght,
Als selfs de lust naer mijn Vriendinne hijght.
3 Dus quellend so komt voort mijn Herderin,
En jaeght haer vee int groene grasigh velt,
Waer dat ons liefd weer krijght een nieuw begin,
Als sy haer zijd beneven myne stelt,
Waer dat mijn hert soo vele lusjens erft,
Dat t eenemael schier inde vreughde sterft.
4 Dan prijst mijn tongh haer lieve roode mont,
Waer in een geur als Nectar stadigh sweeft,
En 't soet Corael dat 'k op haer livjen s vondt,
Selfs Venus niet op haer lipjens heeft,
Haer flickerend' licht als toortsen tot de Min,
Beschaemt het licht van *Paphos* schoon Goddin.
5 Al lovend vliet de tijt, tot d'hoornde Maen
Verlaet Neptuni velt, en tint lend schijnt,

En dat de Vorst Parnassi afghegaen,
Ons is, en so al duyckende verdwijnt,
Daa scheyt mijn lief, en myne lust vergaet,
Tot dat den dagh ons brenght den dageraet.

SPE nito R.

Aen Juffrouw *A. S. Q.*

Stemme: Ceste cruelle, Ofte: Ha! preutsche Nymph.

*H*A schoone, soete, lieve vyandinne
Ontfanght hem die met tranen voor u knielt,
Schenckt hem weerliefde, tot loon van zijn minne
Neemt wegh de straf waer door hy hem ontsielt,
Ick sal weer loone, schoon hemelsche Vrouw,
Altijts betoone, croone van mijn trouw,
'k V danckbaer wesen sou.

2 Eerbaerheyts Baeck, deugt van alle schoonheden,
Lijdt niet dat uwe schoonheyt diemen roemt
In u vergaet, maer jont dees schoone leden
Minlijck aen my, en my u slave noemt.
Lief ick sal t loonen eerbiedigh en trou
Mijn liefd sal toonen, eerwaerdige vrouw,
Sijn eedt, zijn plicht, zijn trouw.

3 Vrou sult ghy zijn van mijn ziel en gedachten,
Eerbiedigh sal ick u dienen met vlijt,
Lieven altijt, en na u weerliefd trachten,
En stadigh vlieden 't geen ghy hatend zijt,
Schout dan niet schoone, overlecht en sint
En ghy sult loonen t'recht van die u mint,
En waert is hy u wint.

4 Mint soete Nymph terwijl de schoone blooskens
Aelwaerdigh spelen op u kaeck en mont,
Neemt waer den tijt let hoe de schoone Rooskens
Sijn aengenaem, so langh haer schoonheyt jont,
Lieft dan beminde in dees teere Jeught,
En ghy sult vinden fris vol soete vreught,
De ware liefdens deught.

Soudt gh' u niet geluckigh houden
Als ghy maer in een alleyn
Verstant, deught en schoonheyt reyn
Voor u echte Bruydtje trouwden.

Hope voedt.

[AVrora laet af van 't luyeren]

Stemme: Jonghmans wat hebje al kluchjes, &c.

*A*Vrora laet af van 't luyeren,
En de grysaert heeft zijn ent, door de Lendt,

Apollos Fackel laet de kuyeren
Daer, waer *Sephiris* sich wendt,
2 De groen bepruyckte swarte moeder
Vertoont t'weligh ghewaet, metter daet,
En vergunt uyt jonst de schapen Hoeder,
Dat hy zijn schaepjens versaet.
3 Amarillis vlecht Lauwer kransjens,
Siet hy sit op Cloris schoot, Laura noot,
Haer Ammittas tot de Meye dansjens,
Ach het meysjen wort schaemroot.
4 Het Nachtegaeltjen (Phillis) uytje
Hoe dat dese Lendt vol vreucht, hem verheught,
't Wijl Pan om Syring op sijn fluytjen,
Wtgalmt zijn ongeneught.
5 Dus Phillis onthoed doch u Lammr'en,
En vertoont u mee verblijt, na de tijt
Hoort hoe de schaepjens na d'uwe jamm'ren
En wenschen sich daer ghy zijt.
6 Ach een yeder streelt'zijn beminde,
En Lissis staet hier en weent, als ontleent,
Mits hy aen Phillis geen troost kan vinde[n]

Want haer hert is heel versteent.
7 Ach ick hoop noch haer trots te trotsen,
En bethoonen mijn onschult, met gedult,
Op dat de minne my 't spoor doet botsen,
Wien de tijdt door d'echt vervult.

Arbeyt verloren.

[Hoort voor 't laetst mijn klachten]

Vliet heen droeve suchjes, na &c.

*H*Oort voor 't laetst mijn klachten,
Wreede vrouw, die in mijn druck gescheyt hebt

Sulcken groot behagen,
Dat ghy selfs niet achten
Als ick u vertrock mijn sware straffe pijn die ick most dragen,
Nu hebt ghy my mijns levens draet haest afgesneen,
Ghy die door 't gesmeeck,
Noyt worde weeck,
Noch door droeve ghebeen.

2 Ick sal hier gaen swerven
En gaen dolen in onbekende nare duystere weghe,
Tot dat ick door 't sterven
Mijn lichaem ontbin, en alle pijn beneem, en ga af veeghe
Dat nu door druck is uytgeteert en schier vergaen,
Door den grooten last, daer 't is aenvast,
En altijdt mee belaen.

3 Wilt u nu versade,
Met mijn suchjes, droeve klachtjes eer mijn leven neemt zijn ende,
Mijn geest volght de pade
Van al de rampsalige ongeluckighe Minnaers bende,
Die door liefde van een Vrouw gheraeckt zijn in noot,
En die door 't geklaegh, en minne plaegh,
Mosten smaken de doodt.

4 Dan salt geesje vare
Na 't Eliseesche veldt, by de bleecke schimme hier beneden,
Die daer staegh gaen waren,
En de swarte stranden met de bloote voeten gaen betreden,
En noch loosen benaude suchjes met gesteen,
d'Een om trouwe min, van zijn Goddin,
Noch sit en treurt alleen.
5 Daer sal ick u toeve
Met een gedurigh gesucht, gesteen, en swaer weemoedigh klaghe,
Int midden van de droeve
Dien ick sal verslaen, hoe ghy mijn jonghe hertje hebt gaen plage,
Dat ick om u, so vroegh mijn leven heb ghestaeckt,
En heb door de dood, van ramp en noot
Mijn lichaem vry gewaeckt.

I. G. Vlooswijck. Rede door leve.

Klinck-Dicht.

Noch haet, noch twist, noch nijt, noch smaet, noch achterklap,
Noch wat een nydigh mensch bedenckt voor schelmsche vonden,
En sullen myne ziel bestricken 't geener stonden;
Dat de geest dutten sal in liefdens eygenschap:

Maer hoe bitser genoopt hoe meerder dat ick schrap
My daerentegens kant tot spijt der lastermonden
Sal mijn getrouwe min, trouw blyven ongeschonden,
Soo langh ick adem voer, en voel de sinnen rap.

*Laet **Carinella** vry van klappers u op ruyen,*
Ick heb myn hoop soo vast doen anck'ren en vertuyen,
Datse niet swicht, noch kreunt, voor nyders looghen-wint,

Ghy mooght my uwe gunst, by-sijn, en drempel weyg'ren,
En doen de dreutsigheyt boven de Minne steyg'ren;
Evenwel ben ick, noch u slaef, minnaer en vrint.

***N. Pels.* Verandert in tijts.**

Ballette Novo.

*G*Eloofde suchtjes,
Niet langh de lucht
Met galle*n* vruchtloos slaet,
Maer de geruchtjes
Snellijck ter vlucht,
Carinel hooren laet,
Vliet heen en melt
Hoe mijn hert is beknelt.
Door droeve prickjes,
In slaefsche strickjes
En hoe den brandt
Mijn borst so fel aenrant.
Dat ick ben sonder verstant.
2 So dat ick 's nachtjes
Wen yeder leyt
Door soete slaep gevelt,
Vry van gedachtjes,
Van sorgh en leyd,
Dat daeghs de [m]enschen quelt,
Legh en bedenck
Mijn swacke sinnen krenck,
Met veel onrusjes
Om dat de lusjes
Van 't soetste soet
Ick so langh derven moet,
't Welck my duysent pynen doet.

3 Ey spoeyt u pasjes
En dwael, noch swerf
Niet spoorloos elders heen,
Maer bootschapt rasjes
Als dat ick sterf
Ten sy, zy mijn geween
Geduldigh 't oor
Verleenet tot gehoor,
En graegh willetjes
Hare grilletjes,
Van stuurse sin
Verandert in weermin,
Om t off'ren Paphos goddin.

Verandert in tijts.

[Lestmael int kriecken van den dagh]

Stemme: Vluchtige Coridon verbeydt, &c,

*L*Estmael int kriecken van den dagh
Voor 't blosen van *Auroor*
Aen 't Schevelings Duyn ick komen sagh

Mijn lieve Leonoor
Haer voetjes, seer soetjes
Betraden 't mulle zand,
Van de dorre beschuymde strandt,
Haer Vee scheen te schromen,
Voor 't ruysschen der stroomen,
Dies dreef sy uyt 't gevaer
Weer van daer
Na 't schaduwrijck lommer
Waer dat ick vol kommer
Suchtend haer doen volghden naer,
Tot dat ick haer inde linde laen,
Heb met ee*n* suchtende gevley op 't lest gesproken aen,
2 Ach Leonor - Engelin,
Ontroofster van mijn hert,
Verandert doch u wreede sin
Ontlast mijn eens van smart,
Mijn smeecken laet breecken
V hert verstaelt gemoet,
Als ick suchtend u val te voet,
Mijn droevighe ooghen
Gestaegh om meedooghen

V waerde spreecken aen,
Door getraen,
Ey laet doch mijn klachten
V wreedtheyt versachten,
Denckt om 't geen ick heb ghedaen,
Sint dat ghy mijn zielens waerde Son
Hier hoede quam, en t vry gemoet laes van u slaef verwon.
3 Denck hoe getrou ick menig nacht,
In vuyregh onweer snood,
Heb voor u stroyen hut gewacht,
Al dickwils regen groot
Met vlagen, gheslaghen
Quam storten op myn uyt,
Met een buld'rend naer geluyt,
Van yslijcke donder
Met blicxem daer onder,
Soo dat het vee op 't velt,
Heel ontstelt,
En anghstigh gingh vluchten,
Dan bleef ick met suchten
Schoon ick byster wierd gequelt,

Voor u hut, tot kriecken vanden dagh,
Dat ick mijn ziels vooghdes haer vee nae 't velt toe dryven sagh.
4 Dan was vergeten al 't verdriet,
Dat u slaef 's nachts had geleen,
Wanneer ick kreegh 't gesichts geniet,
't Geen soo soet flick righ scheen,
Met luyster, dat duyster
Wierd Phebi gulde prael,
Door u lonckende oogh ghestrael,
Waer door al de Diertjes
Met dert'le swiertjes
Soet neuriend hebben geschrild,
Als verwild,
Om dat ghy u lonckjes
Als vlammende vonckjes,
Schonckt soo lieffelijck en milt,
Dat een hert schoon herder als een steen,
Verlieven sou alst soet gestrael uws oogjes daer op scheen.
5 't Krullende geswier uws blonde haer,
Om 't voorhooft als Albast,

Daer an bleef (eer ick 't wier gewaer)
Mijn zieltje strickigh vast,
Gevangen, in hanghen
Geruckt uyt dese borst
Die nu steets lust-snackend dorst,
Om voor het verloren
Mijn lief te bekoren,
Om eens te toonen gena,
Voor het qua,
Dat ick soo veel daghen
Heb moeten verdragen
Om het bly ziel-voedend Ja,
Op dees reen heeft Leonoor geseyt:
Kom Jany 'k ben tot u begeer,
Tot dat de dood ons scheyt.

Niet Soeter,

[Recht als de schoone dageraet]

Stemme: Is dit niet wel een vreemde gril, &c.

*R*Echt als de schoone dageraet, het schoon en glinsterende licht,
Der sterren veer te boven gaet, soo doet oock het gesicht,
Van een soo schoon en suyvre maeght, die door haer aenghename deught
In hare witte handen draeght, mijn lieve levens vreucht,
Ick ontfonck door de lonck
Die sy schoot,
In het gras, daer ick was
By de sloot,
Soo dat mijn sinnen, haer moeten minnen,
Alwaer tot inder doot.

2 Hoewel de Griecken prysen seer de kuysheyt van Penelope,
Nochtans soo moet sy wijcken veer voor mijn lief Galathe.
Helena die de schoonste was van 't wijtberoemde Grieckenlandt,
Comt by mijn zieltje niet te pas, noch yemant men hier vant,
Soo van leen, braef van zeen,
Als dees Maeghd,
Die met recht menigh knecht,
Wel behaeghd,
En door schoonheden en geestigheden,
De kroon des schoonheyts draeght.

3 So haest de Son zijn schijnsel toont, so wandel ick in eensaemheyt
Na 't Bos, alwaer den Echo woont, die my dan geeft bescheyt:
Op al het vragen dat ick vraegh, op al het suchten dat ick sucht,
Op al het klaghen dat ick klaeg, en schatert door de lucht:
Hoe mijn hert stadigh wert
Afghebrandt,
Door de min, die daer in
Is geplant:
O Cupidootje, ghy kleine Goodje,
Ick bidt reyckt my u hant.

4 Wanneer de stille nacht begint, so denck ick staeg op mijn Goddin,

Waer door de liefd' de slaep verwint, en voet my met de min:
Maer als de slaep weer bove*n* raeckt, en brengt met he*m* 't vergetend' nat,
Waer mee dat hy mijn bedt genaeckt, en voort mijn breyn bespat,
Wellekoom is de droom
Dan voor mijn,
Mits hy speelt mijn liefs beelt
In de schijn:
Maer ick bedroogen ben, als mijn oogen
Wed'rom ontloken zijn.

Virtute Opus.

Op de Kusjes van Juffrouw *Carinella.*

Stemme: Je suis sommé de mon destin, &c.

*K*Vst *Carinella* my, wijl 't bruyne nacht gheschimmer
't Gordijn is, dat de Glimmer

Sen vliesen overschaeuwt;
Dat hy niet luystervinckt ons kusjes, noch begraeuwt.
2 De nacht medooght ons liefd, en veylight onse kusjes,
En ziel roovende lusjes,
Want in een duystre Maen
Twee floncker-starren 'k sie voor my te branden staen.
3 Dees lickten my, terwijl ick Hartje lief, en Enghel
Mijn kusjes met u mengel,
En 't Nectar dauw geniet
Dat op levend Robijn van krale lipjes vliet.
4 Noch Venus met Adoon verhittight in haer vryen
Op minne-snoeperijen,
En heeft oyt hare lust,
Met sulck een yvers graeght en zielens treck geblust.
5 Als ick vernoeght inslurp van uwe mont de waessem
Van uwe lieven aessem,
Want als ick u lipjes raeck
Ick Goden leckerny en hemelsch bancket smaeck.

Verandert in tijts.

Een ander.

Stemme: O nuict jalouse Nuict.

SYelwaerde *Carinel'* doe 'k van u malse kraelen
De Nectars soetheyt soog, die vloeyde*n* uyt u mont
Voeld' ick in myne ziel so een vernoeging dalen,
Dat ick van geest verruckt als opgetogen stont.
2 Mijn zieltje sweem, en 't hartje swom in volle weelden,
Mijn innerlijck gedacht sodanigh wiert ontroert,
Dat my de tonge lispt om de vreucht af te beelden,
Die t soet getreckebeck in my heeft ingevoert.
2 Lijmt weder *Carinel* u Lipjes aen de mynen,
Om dat ick nut en smaeck vergoode leckerny,
Omhelstme lieve lief mijn omhelsingh sal bynen
Tot datwe smeken saem in kusjes snoepery.

Ach! kusjes, kusjes ach! hert-roovers lieve schaeckers,
Sieltreckjes, prickeltjes in mijn verlieft gemoet,
O kusjes wel te recht liefd, min, en vrede maeckers,
Vernoegingh die my hier in vreughde leven doet.

Verandert in tijts.

[Ach hoe dick benauwt ghy mijn hart]

Stemme: Geswinde bode vande Min, &c. Ofte: Amira die sat aende Beeck. &c.

*A*Ch hoe dick benauwt ghy mijn hart,
Met u droef ghesicht,
En baert in my een born vol smart,
't Welck my niet verlicht,

Noch verlaet, noch versacht,
Voor ick baet, voor u klacht, eens weet
Om wegh te dryven u leed,
Want mijn hert ghy wond
Als u lieve mondt
Spreeckt een droevigh woort,
Dat mijn zieltje stracx vermoort.
2 Ey seght mijn Engel en mijn Vrouw
Wat ontrust 't gemoet
En seght my d'oorsaeck van u rouw
Die u quellen doet
Want mijn hert ghy verworght,
Als u smart, ghy verborght, voor my
Die de pyne met u ly
Die het suer en 't soet
Die het quaet en 't goet
Die de straf en plaegh
Al te samen met u draegh,
3 Daerom laet my doch langer niet
In dees droeve ramp
Noch in dit aenwassend' verdriet,

Maer schuyft wegh dees damp
Van u borst die de lach
Gans bemorst, en een ach! vol druck
Voor-boo van mijn ongeluck,
Want ick sie dat 't gelaet
Vytdruckt 't geen de praet
Berght, en niet brenght voort,
Maer ghy 't in u herje smoort

I. G. Vlooswijck.

Rede doet leven.

Krelis Joostens vryery.

Stemme: O Sulleman, &c.

*W*El Kniertje men hartje dus byster te loope,
Wel kaetje men schaepje, dat souw ick niet hoope,
Ick vyerje, ick vrye, ick minje, sie deer,
Van je hooft tot je voetjes, ja van heertje tot heer.
2 Ey soetjes, steet stil toch hoe binje dus jachtigh,
't Is Krelis, wel Meysje, nou weest niet te kraftigh,
Gut wistje men troosje hoe 't hart nee je haeckt,

Je seyde wel Knelis ons Hylck is e maeckt.
3 Ick eet niet een eytje, Ja ick back niet en koeckje
Of ick wens je de helleft terstont in en doeckje,
Of heb ick wat op-ruyt, wat stremlis of prut,
'k Gun jou strack de helft van elck lepel die k nut.
4 Wat mienje of 't jock is, neent seper niet Kniertje,
'k Heb noch wel wat Wafels moy in een pampiertje,
Dat gaf men Vys Trijn lest ick heb iet e spaert,
En dus in men sack wel acht daghen bewaert.
5 Kijck 'k surgh soo al veurje al wasje men wijfje,
Ey! eet jy dat beetje nou mooy in je lijfje,
Alisset niet veul, je siet hoe ondieft
Men soete Knier Teunis, dat Knelis je lieft.
6 Gus wistje hoe 'k snachts in men droom mit je om gee,
Ick heb dan sulcken deun dat ick self schier stom stee,
Ick soenje-ick sabje, ick vatje by get
Byje buyck, byje borsjes, 'k heb sulcken pret
7 Ick stommel, ick duwje, ick geefje een praetje,
Ick kijck in je keertje van blaetje tot blaetje,
Ja k heb Vrouwe soetheyt soo langh als ick slaep,
Maer waeckend, wat isset, ick kijck as een aep.

8 Dan denck ick gangs slyde die Kniertje mocht spreken,
Al wasse as een backstien ick souse nou breken,
Wat seghje men Beckje, Knier Teunis, wel nou
Sie deer deuse koeck geeftje Krelis op trouw.

Niet soeter.

Voor mijn Nymphs roo kaecken,

Stemme: Lanterlu.

*V*Oor mijn Nymphs roo kaecken,
Flora swichten moet,
En hare bloempjes laecken,
Door de blooskens soet,
So natuer uyt liefde
Schonck mijn soete Coningin,

Dies sy dwinght, datmen singht
Den lof van hare ware Min.
2 Haer mondt schoon verheven
En hare lipkens root
Die doen Venus beven,
Door haer schoonheyt groot,
Cupid' Godt der liefde,
Stelt hem in mijn Liefs faveur
Ende lust vol van lust,
Haer Corael vol soete geur.
3 Een sneeu heel versch gesonden
Door den kouden Vorst,
Wort niet soo vert bevonden
Als haer lieve Borst,
In wiens soete heuvels
Liefde selfs hout zijn throon,
Door de vreught, en geneught,
Soo hem geeft haer soetheyt schoon.
4 Ick sou verder prysen
Haer deught en schoonheyt,
Maer liefde komt wysen

Groote Jaloursheyt,
En gebiedt de Goden
Dat sy hunne Tempel schoon
Met Offrand, abondant,
Sullen bernen voor haer Soon.

Wie isser die met recht geen eer en sou bewysen
Haer, wiens schoonheyt en deught men niet en kan volprysen.

Hope verblijdt.

Mins-gelijckheyt.

Stemme: 'k Lagh met mijn Amaril in 't groen.

*M*Yn *Chelittema* Liefje siet,
Hoe dat dees slappe sryltjes swellen,
Alst swoele wintje daer in schiet,
Soo moet het sloepje daad'lijck hellen,
Ey! kijck hoe dat het Amstel-nat
Terstont dan over 't boortje spat.
2 't Schijnt of het schuytie is in nood,
En tot het sincken schier gedwongen,
Het wintje dat te stijf de schoot

De baertjes doen mee vreemde spronghen,
Het wert van beyde aenghetast,
Lief, t kleyne Sloepje is in last.
3 Inden *AEool* zijn asem niet
Een weynigh (lieve Engel) korte,
Het Sloepje most ('t was langh geschiet,
Myn Sieltje) 't onderst boven storte,
En soo vergaen, daer 't anders streeft
En als in volle weelde leeft.
4 Dit is het beelt lief van mijn min,
't Afdrucksel van mijn eygen leven,
Hier leeft mijn eyghen leven in
't Geen op de Stroom van liefd moet sweven,
En wachten meen'ge sture vlaegh,
Van af keer tot mijn levens plaegh.
5 Het Schuytje lief, dats dees u Slaef,
Die tobbeld in liefds-silte stromen,
Op hoop dat tot een milde gaef,
De weer-liefd mach tot kalmte komen,
Eer dat door buyghe stuersigheyt
V Slaef in liefd veronluckt leyt.

6 Wilt dan mijn *Chelittema* dra
Het buytie van u afkeer toomen,
Mijn Engeltje, ey toont gena,
Laet mijn door liefd op liefdens stroomen,
Geluckigh zeylen na mijn lust,
Tot dat ghy mijn uyt weerliefd kust.
7 Dan sullen wy t'saem leven voort
In duysent oversoete lusies,
S in eenigh binden ons so 't hoort,
Meet strickies van veel dert le kusies,
Tot dat de doodt zijn kille hand
Weer scheurt ons trouwe liefdens band.

Niet soeter.

[O Schoone Goddinne]

Stemme: Treet rasjes mijn voeten, &c.

O Schoone Goddinne
Die ick beminne,
Met hert en sinne,
En mijn gemoed
Wiens beeld ick staegh
Int herte draegh,
Alst 't liefst dat ick besit,
En wien 'k hou voor mijn doel-wit.
2 Vwe lieve lichte
Als Cupid schichte,
Die in my stichte

Dees heete brand,
Hoe sy verouwt
Hoe min verkout,
En steegh noch meer vergroot,
Sal my by blyven tot de doodt,
3 Lief als ick mach raken,
Vw Roose kaecken,
Daer ick na haecke,
O schoon Goddin.
Soo schijnt dat mijn
Verlicht de pijn,
Want ick meer vreughd gheniet
Als mijn hert kan lyden verdriet.
4 Vwe soete kussen
Konnen wel blussen
En mijn druck sussen,
Van u Diaen,
My dunckt ick voel
Door het ghewoel,
En adem van u mondt,
Dat mijn hertje stracx wort gesont.

5 O soete Princesse,
Ghy blijft Vooghdesse
Mijns ziels Meestresse,
Tot aen mijn endt,
Geen ramp of noot,
Geen pijn hoe groot,
Scheyd my van u Goddin
Die ick als mijn zieltje bemint.

I. G. Vlooswijck.

Rede doet leve.

[Ach oversoete Minne]

Stemme: O Lijsje lieve Lijsje, &c.

*A*Ch oversoete Minne
Hoe beweeght ghy ons hert.
En dwerle doet ons sinnen,
In vreughden, dan in smart,
En doet ons nimmer rusten
Maer terghd ons tot de lusten
En maeckt ons geest verwert.
2 Wat baet of ick verberghe,
Mijn langh verhole Min,
En ga mijn selfs noch tergen,

Mijn langh verhole min,
En gae mijn selfs noch terghen,
Daer ick gheen rust en vin,
Soo langh als ick ontbeere
Mijns herts en ziels begheeren,
Die steets speelt in mijn sin.
3 Die door sijn droevigh klaeghen
En deerelijck gesteen,
Sijn bidden, en sijn vraeghen,
Sijn smeecken, en gebeen,
Mijn hert heeft soo bewoghen
Dat ick niet ken gedoghen,
Langher sijn droef geween.
4 Hy heeft soo onder kropen
Mijn hert en mijn gemoed,
En is daer ut gheslopen,
En heeft ontsteecken 't bloet
In soete minnen tochten
Soo dat hy terstont brochten
mijn onder sijn behoed
5 T-hert is tot u ghenegen

Mijn troost en mijn gheneugh
Dat ick my laet beweghen
Door u persoon en deughd,
Dat ghy my sult ontfangen
Als u eenighst verlanghen,
V hert en zielens vreughd.
6 Vooght-Heer van mijn gedachten,
Ey' neemt het my ten goen,
Dat 'k u heb laten wachten,
Wilt in u liefde voen,
Op mijn u wel behaghen
'k Kom mijn zieltje op drogen
Om u lust te voldoen.

I. G. Vlooswijck. **Rede doet leve.**

Mary-Smuls-vreught, *Op Floraas* Weelde.

Stemme: Schoonste Harderinne, waerom, &c.

*W*Ech nu met het weven,
Smijt het spoelwiel vry op 't vyer,
Laet ons vrolijck leven,
Voort dees prullen nu van hier,
't Is nu anders als het plach,
Teert en smeert vry nacht en dag.
2 Grietje buur, wel trouwe
Isset hier noch pof, pof, pof,
Met de rammel touwe!

Met die Man is dan te stof,
't is nu etc.
3 T is een sleghte Jorden,
Die gien goet by hopen wind,
Die nu rijck wil worden
'T bloeme koopen maer begind,
'T is nu. etc.
4 Laet ons domineren
'T magh'er nou genoch op staen,
K' mien in Juffers kleeren
Binnent hallef Jaer te gaen
'T is nu. etc.
5 K' wil een mooy kalefje
houwen met een paert op stal,
As een Jonge Princessie
Speulen varen over al,
'T is nu. etc.
6 K mach gien vleys mier eten
As een Duyfje of een Hoen,
'T bier is men vergeten,
'k Ga men buyt, met wijntje vol,
't Is nu. etc.
7 Of men alle daghen
Nu een Pont of twee verteerd
Dat kan gantsch niet dragen,
Meer men wind as men begeert
'T is nu. etc.
8 Schoon dat men de ringhen
Silver, rock, Ja al verset
Laet het nu vry springhen
't Komt weer dubbeld in ons net
't Is nu, etc.
9 Kussens, spoelen, wielen
Grietje Kniertje, Stijntie; tsa
Laet ons dat vernielen
Schijt int wercken, lustigh slaa
't Is nu anders als het plach
Teert en smeert vry nacht en dag.

Wou 't volgen.

Dronckje-luytjes afscheyts vreucht. Op de *Uyt-vaert nae Kales.*

Stemme: Vrouwtje is jou man niet t'huys, &c.

*H*ey! laet vol staen ongestoord,
Laet ons domineren,
Suype*n*, brassen, so het hoort
En ons lenden smeeren,
Hey, dat gaet na kales voort
Als berooyde Heeren.
2 *Flora* die behoort de Eer,
Om met volle glasen,
Haer te dienen meer en meer,
Pochen tieren rasen,

Hey dat gaet na Kales weer,
Als beroyde dwasen.
3 Lustig wacker, nimmer moe,
Laet ons alle dagen
Teeren, smeeren, leeren hoe
't Floortje mach behagen,
Hey dat gaet na Kales toe,
Op de malle wagen.
4 Komt Piet-mal-mont met ie maet
Die om koop van bollen
Goet en bedt verkoopen laet,
Om mee 's nachts te krollen,
Hey dat braef na Kales gaet,
G'lijck als blinde mollen.
5 Winckeliers die al ie goet
Lighjes ginghd verkoopen,
Om de bloemen, ey weest soet,
't Is niet aers te hopen,
Hey te Kales 't wesen moet
't Is al braef aent loopen.
6 Groote heeren met ie niet
Stoffers van te schatten,
Die ie tijdt verloopen liet
Om na niet te vatten,
Hey dat braef na Kales schiet,
Als gestroopte katten.
7 Comt nu sotten groot en cleen
Kom iy goet verteerders,
Kom wilt op dees wagen treen,
Slechte schat begeerders,
Hey dat gaet na Kales heen,
Lichte Domineerders.
8 Hey vaert wel nou *Geuwen haen*
Rastert pijp en *Doelen*
Daer wy dickwils onbelaen
Saten te krioelen,
Hey dat moet na Kales gaen,
't Wintje is aen 't koelen.

Al recht uyt.

[*Phyllida* hoe kund ghy vluchten?]

Stemme: Meysje moet ick by je slapen.

PHyllida hoe kund ghy vluchten?
Daer ghy siet u Herder trouw, in dees
Laet hem niet meerder droeflijck suchten,
Maer wort doch zijn waerste vrouw.
2 *Phillyda!* bedenckt de minnen
Die geweest zijn vaeck onder u, niet te schu,
Maer 't schijnt dat Coridon u sinnen
Heeft, o rouw! verandert nu.
3 Laet doch u Phylander erven
In zijn droefheyt u gesicht, en bericht,
Hem noch een kusjen voor zijn sterven,

Eer hy treckt naer 't ander light
4 't Schijnt de stomme boomen buygen
En doen hangen neer haer hooft, gantsch verdooft,
Niet anders of sy wilde tuygen
't Geen dat ghy mijn had belooft,

5 't Schijnt de clare beeckjes ruysschen
En vertellen onse Min Herderin,
En 'twonderlijcke stroomend' bruysschen
Schatert onse liefd's begin.
Phillida, verhoort mijn clachten,

6 Keert u liefde weer tot mijn, laet het syn,
En laet Philanders smert versachten
En sijn overgroote pijn.

7 *Phillida* die vlucht noch verder.
Phillida veracht haer eet, sonder leet
En laet versmoren voorts haer Herder,
Die u doch geen smaet verweet.

8 Vaert dan wel o waerde maghet,
En laet dit schrift op mijn graf, houwen af,

So yemant na dees Minnaer vraget.
De liefd' die vil hem al te straf.

SPEnitoR.

Aen Juffrouw *N. N.*

Stemme: Schept ghy veel vreuchts, etc.

IVffrou verschoont,
mijn plompicheyt ae*n* u betoont,
Int praechen van u gunst,
Door een voudighe reden,
Want ick noyt tijdt besteede
In Hoofsche redens kunst
Op vreemde pracht
Van reden slae ick weynich acht,
Ick spreeckgoet nederlants,
Al ist niet Haeghs noch Hoflijck,
't Is daerom niet min loflijck
Als 't mengelmoes of frans.

3 Ja houd voor wis,
Dat 't nutter en bequamer is
Te spreken moeders tael,
Als dat door vreemde woorden
Te raedbraecken en moorden
Met onduytschlijck verhael.
4 Want onse tael
En is niet so beroyt en kael,
Dats' andren van nood heeft,
Maer is so rijck en rijplijck,
Datse wel onbegrijplijck
Voor al d'andren streeft.
5 Die Nederlands
Opsmukt met onduyts ofte frans
Is even als een nar,
Die stroy voor goude koorden
Op roo fluweel laet boorden,
Om te proncken van ver.
6 't Schijnt van ver yet
Maer niet ist alsment wel besiet,
En 't is belacchens waert,
So ist oock met die genen
Die onse spraeck vereenen
Met der onduytschen aer.
7 Daerom ick sal
Noch u noch yemant te geval,
Hervormen myne reen,
Schelt vry Hollantsche botheyt,
Ick acht geen hoofsche sotheyt,
'k Ben met mijn spraeck te vreen.

Verandert in tijts.

Bruylofts *Pastorel:*

Stemme: Windeken daer den Bosch af drilt. &c.

*D*E gulde son die stijght alree,
Met sen paerden uyt der zee,
Op ghespeeltjes, huwt u keeltjes,
Aen de veelties helder klanck,
En slaet de lucht met spel en sanck.
2 Want 't is van daeg den liefsten dagh,
Die voor ons verschijnen mach,
Amarillis wort *Camillis*
Hoe wel 't *Phillis* dapper spijt,
Van den hoogen Hemel toegewijt.
3 Yeder is bezigh in het groen,

Rept u wat en wilt u spoen,
Te vergaren vyn koorts bloem,
En die Paren met Laurier,
Leli, Roos, en Egelentier.
4 Want Hymen heeft beloft gedaen
Dat wier kransje best sal staen,
En aftoonen, haer persoone
Sal beloonen, en versien,
Met 't pronck en stael der Jongelien.
5 Dies niet slof of nalatigh weest,
Maer toont u imborst en geest
Maeckt het vaerdigh, schoon en aerdigh,
Dat het waerdigh, yder maeckt,
Dat sy in groote gilde raeckt.

***N. Pels.* Verandert in tijts.**

[Ghelijck de lent het kruyt]

Stemme: Verheft u diep gesucht. Ofte: Soo langh alst Muysje vry, etc.

*G*helijck de lent het kruyt
Maeckt dat het jeughdich spruyt,
't Geen uytgevroose scheen, door koele winters kou,
Alsoo verheught mijn hert int by sijn van my vrou.
2 *Laura* mijn lieve Beelt,
Naer u mijn geest staegh speelt
Naer u mijn hertje jaeght, uytmuntende Godin,
Mijn Laura lief mijn schoon, ghy zijt die ick bemin.
3 Ghy zijt het schoone Maeght
Die 't hertje liefde draeght,
Ghy zijt de geen die my mijn geesje maeckt ontrust,
Ghy zijt die mijn verheugt, verlicht, en maeckt in lust.

4 Wanneer ick in het velt
Mijn hert ter neer ghestelt,
Ick speel van vreught en lust, ick singh en queel een Liedt,
En stort mijn klaghjes uyt, neffens de koele vliet.
5 Als ick dan weder ga
Mijn lief mijn Lauwera,
Ick spreeck de Boompies toe, segh aengename blaen,
Melt aen mijn, waer mijn lief mijn *Laura* is gegaen.
6 'k En kan het seggen niet
De vreucht die mijn gheschiet,
Als ick maer om de naem van mijn lief *Laura* denckt,
't Schijnt dat mijn hert van lust in groote vreucht verdrenckt.

Liefde verblijdt.

[Doen *Delos* gulde kruyn]

Stemme: Dat Phillis reyst en spoeyt, &c.

*D*Oen *Delos* gulde kruyn
Bevocht der golven puyn,
En glom op spits van Duyn,
Tot inde dalen,
So dat zijn glimp de glans
Benam van Floraes krans,
In volle reyen dans,
Door middagh stralen,
Ach dacht ick, mocht mijn Laura luystren,
Sy deed u toortsen haest verduystren.
2 Ach! Laura waerde Son,

Dees Christalyne bron,
Wert van u Coridon
Door bracke tranen,
So siltigh dat de vloet
De Nymphjes weyg'ringh doet,
Om int vergangen soet,
Ontdaen te banen,
Dus Laura, voeght u by dees Harder,
Waer toe het vee gedreven varder.
3 *Amintas* streelt zijn Bruydt,
Philanders wesen uyt,
Dat hy de Echt besluyt
Met zijn Lerinde,
Seringa is te vreen
Met Pan in d Echt te treen,
Men maeckt twee zieltjens een,
Maer mijn beminde
Schuwt Coridon, en hoedt haer schaepjes,
Verschoven van de Harders knaepjes.
4 Is dan soo schoone Beeldt
Van mins gevoel misdeelt,

Heeft u natuur geteelt
Tot mijn uytroeyingh,
'k Segh soo ick niet verwin
V hart gerotste sin
Of u bevrore min
Lock tot ontdoyingh,
Soo wilt Laura het leven korten,
Vws Coridons door 't bloet te storten.
5 Siet hoe he vlockigh Vee
Betreurt hun Harders wee,
Voor wien noch rust noch vree
En is te winne,
Waer dat ick ren of gae
Waer dat ick sit of sta,
Volght my u schimme nae
O Harderinne,
Ach of dit Beeckjen eens mocht spreken
't Sou Lauraes hartjen licht doen breecken.
6 Dus Lief neemt u beraet
Toeft niet of 't wert te laet
't Eynd' van mijn levens draet,

Begint te nad'ren,
Keurt Coridon tot slaef,
Jont hem dees groote gaef,
So niet hy daelt te graef,
En pranghen d'adren
Der liefden grilligh bloedt te braken,
't Geen my als Romaes poel doet blaken,

H. Moor. **Arbeydt verloren.**

[*Chelittema* waerde Vrouw]

Stemme: Drie Sotte Boerinne, &c.

CHelittema waerde Vrouw,
Lief, mijn Sieltje dien ick houw

Staegh in sulcker waerden,
Datter niet op aerden
Is, hoe schoon of hoogh gheeerd,
Dat *Iany* lief, voor u begeerd,
2 'k Acht gien pracht van 's Koninghs kroon
By u kronck'lend' haertje schoon,
't Geen men soet na 't leven
Siet soo geestigh sweven,
Met veel strickjes door en door
Op 't blancke voor-hooft als yvoor.
2 't Flic kren van het sterre licht,
Dooft door glants van u gesicht,
Ja *Diaen* haer luyster
Wert terstont schier duyster,
Als zy 't licht uws ooghjes klaer
Mijn soetertje maer wert ghewaer.
3 Selfs de Goden leckerny,
Acht ick 't alderminst niet by
De geur die 'k op de tipjes
Van u lieve lipjes,
Steeds geniet met sulcken smaeck,

Als ick die maer door kusjes raeck.
5 Kusjes 't alder soets ghewis
Van dat op de wereldt is,
'k Wil mijn Siel en leven
Graegh voor kusjes geven,
'k Acht u kusjes, lief meer waerd,
Als alde rijckdom van de aerd.
6 Soo een swabber wintje soet,
't Silv'righ wit ontbloten doet,
'k Sie daer karsjes bloeyen,
d'Asuer stroompjes vloeyen,
Door d'Albast-appeltjes rond,
't Schoonst dat de keur van 't oogh oyt vond.
7 Daerom om aldes wereldts schat
Chelittema alleen bevat
Alle heerlijckheden
Vind ick in u leden,
'k Mis geen gout, geen staet, geen goet
Als ick u *Chelittema* groet.

Niet Soeter.

[So haest de gulde Son]

Stemme: Na dien u Godlijckheyt, &c.

*S*O haest de gulde Son
Den dageraed begon
Sijn straeltjes mee te deelen,
Dreef ick mijn Vee na 't velt
Daer Phillis eerst ginck steelen
Mijn hartje met gewelt.
2 En hier of hier ontrent
Had' ick mijn oogh gewent,
En al den dagh gaen doolen
Mijn schaepjes velt-waert in
Liet ick de Goon bevolen,
En socht na mijn Goddin.
3 Maer 't was vergeefs gesocht,

Dies ick eens overdocht,
De soetheyt die voorby was,
Hoe Phillis eerstmael stal
Mijn hartje, doen 't noch vry was.
En ick my haer beval.
4 Daer na doen ick eens sat,
En Phillis by my hadt
Aen 't kantie van een slootje,
En wenscht om de doot
Te sterven in haer schootje,
Dies ick haer leven boodt.
6 Dus in mijn eenigheyt
Door 't soet gedacht geleyt,
Quam ick ontrent de Linden,
Hier dacht ick plagh wel eer
Mijn Nymph haer laten vinden
Haer schaepjes ginder veer.
6 Wat voorder was de stee,
Daer telden wy ons Vee,
En scheyden met kusje,
't Begin van 't nacht gepeyns,

Een eyndt van t'daechsche lusje,
En al haer soet geveyns.
7 So doende raeckten ick
Ten laetsten in een strick,
Van vrolijcke ghedachten:
Maer sach den dach nam af,
En dat mijn schaepjes wachten,
Dies ick my derwaerts gaf.

D. I. V.

Pastorel.

Stemme: Coridon was soet van minne, &c.

Tyter.
*H*oort eens soete Filidaetje,
Loopt soo haestigh niet verby,

Maer verleent my een praetje
Een praetje
Een praetje
Van de soete vryery.

Phillyda.

2 Tyter ick weet van geen vrye,
Noch en moey my daer niet mee,
Maer ick gae hier daeghlijckx weye
Hier weye
Hier weye
Met mijn schaepjes en mijn Vee.

Tyter.

3 Waerom veynst ghy Herderinne
Voor mijn seght alwaerde vrouw,
Ist niet Thirsus die u toont minne,
Toont minne
Toont minne
Ende biedt u staegh zijn trouw.

Phillida.

4 Thirsus kan my niet vermaken
Daerom ick zijn min niet acht,
Sijn liefd' mach hy wel staecke
Wel stake
Wel stake,

Want ghy geen min van my verwacht.

Tyter.

5 Nochtans soete Philidaetje
Sijt ghy t' samen op het woort,
Men seyt dit soete Maetje
Dit maetje
Dit maetje
Gaet met Philidaetje voort.

Phillida.

6 Tyter soeckt my maer te quelle,
'k Sie het is om tijt verdrijf,
Vaert wel en laet dit lellen
Dit lelle
Dit lelle
Langer ick by u niet blijf.

Liefde verblijdt.

[Nimphje soet, Bos-Goddin]

Stemme: Rosemont waer ghy vliet, &c.

*N*Imphje soet, Bos-Goddin,
'k Bid verhoort de trouwe min,
Van u Harder, die u schoon acht so waert,
Als zijn leven opter aert,
Lieve Harderin waerste van ons Landt,
Kloeckste int verstant,
Vlucht niet meer soo veer,
Maer verbeydt u Coridon,
Die uwe glans keurt voor de Son:
2 'k Sie mijn lief als de Maen
Blinckende nu voor my gaen,

Suyverlijcke Maeght, aengename vrouw,
Denckt hoe graegh u Harder wou
Met u weyden 't Vee, door het klaver gras,
En altoos by u was,
Dan soo sou mijn hert wesen in so groote vreucht,
Ey waerde jont my dese deught.
3 Dees Revier is mijn tuygh
Hoe dat ick ootmoedigh buygh
Voor het lief Autaer,
En dagelijckx brandt,
Tot Venus mijn offerhandt,
Als myn schaepjes gaen
Hier int nare Wout,
Daer sich het wilt onthout,
Soo en vrees ick niet
Maer denck alleen op't schoon aenschijn
Dat noch mijn zieltjes vreught sal zijn.
4 't Hertjen haeckt na dien dagh
Ick met u vergaren mach,
Soete Velt-Goddin, die u schaepjes voet,
Siet hoe ickje met ootmoet

Stadighlijcke vley met veel soete reen,
Ey liefje gaet vry heen,
En dryven ons vee, naer ons hutjes ick verlangh,
Dat ick u in mijn armpjes vangh.

I. V. Hoeven.

[Ey Daphne hebt medogen]

Stemme: Lycoor die door zijn stralen, &c. Ofte: Noyt was ons *Amintas* droever, &c.

*E*Y Daphne hebt medogen
En koelt de brandt,
Die al zijn fris vermoghen
Geheel ontmant.

2 Besiet hoe dat de Minnen
Hen gantsch verdwijnt,
En siel en rif van binnen,
Op 't snootst verkleynt.
3 Hebt deernis waerde maget,
Ontfermt u mijn,
En siet hem aen die klaget,
Door liefdens pijn.
4 O Daphne Herderinne,
Mijn Paragon,
Laet u de min verwinnen
Die mijn verwon.
5 Ic heb noyt vaeck voor desen
V trotsigheyt,
Maer liefde steets bewesen,
Gedient, gevleyt.
6 Dies laet u lieve oogen
Weerom tot mijn
Met soetigheyt bewogen
Gestadigh zijn.
7 Of anders so moet sterven
Amyntae Ziel,
Die geen vreucht kan beerven
Midts ghy verviel.

S P E nitoR.

[Waer heen mijn moye Elsjen]

Stemme: O Lijsje lieve lijsje, &c.

*W*Aer heen mijn moye Elsjen
Dat jy soo kruydig jint,
Als met jou nieuwe pelsjen,
Mijn lieve soete kint,
Ey wilt so seer niet jachten,
Maer een kleyn beetje wachten,
En siet wie datje mint.
2 'k Bin sulcken reynen vryer
Al met mijn nieuwe pack,
Mijn broeck seght dientse wyer?
Wat dunckt u van 't Kafjack?
En ist niet soet met boortjes
Kijck rontom duske koortjes
Dat het maer niet en brack.
3 Mijn hoet en 't silver bantje,
En staet my dat niet net,
De Lubbetjes, met dit kantje
Is dat niet fraey eset,
Mijn kousjes en mijn schoentjes
En zijnt gien moy fatsoentjes,
Maer heer, wat wot ie vet.
4 Mach ick jou niet behagen

Hoe moy dat jy mijn siet,
Dat is om te beklagen
En al te groot verdriet,
Ey' Elsje wilt mijn minne,
Want jy steelt al mijn sinne,
Ick vry jou dat ick swiet.
5 Ick sel iou liefjen eeren
En dienen nacht en dagh,
En koopen schoone kleeren,
Waer dat ick kan of mach,
En sel jou Elsjen houwe
Als de rijckste Juffrouwen
Die ick mijn leven sagh.
6 Ey wilt my 't ja-woort geve*n*,
En ick geef iou mijn trouw,
Jy sint mijn hert en leven
Ach Elsjen waerde vrouw,
Jy hebt sulck soeter vleysje
O mocht ick iou een reysje
Ick weet wel wat ick souw.

I. V. Hoeven.

[Laest als ick eens op de kandt]

Stemme: Laura sat laest aen de beeck.

*L*Aest als ick eens op de kandt
Langhs den Amstel heen, ginck ick treden,
Van 'k weet niet wat overmant,
Schijnende gantsch buyten reden,
Want gedacht en genegentheden
Houden van geen liefd of min,
Want van diergelijcke saecken,
En bevind ick geen vermaken,
Maer een oprecht tegen sin.
2 Gaende dus al nae begheer

Langhs de groen begraesde wegen,
Dichte by de Diemer Meer
Heb ick my daer neer geseghen,
Om te dencken in mijn sin
Op 't veranderlijcke leve,
Die haer in de strick begheven
Van vrouw Venus dertel min.

3 Dat 'k al niet ken bedencken
Van al dese noble basen,
Doende vast haer sinne krencken,
Door 't gemoet al stadigh rasen,
En als dol gaen dese dwasen
Doolen eenigh langhs de straet,
Wandelen voor haer Liefkens deur,
En kermen daer met groot ghetreur,
Of de ziel ten naers uyt gaet.

4 En noch meer als dese reden
Ginck ick by my selfs verhalen,
Als 'k sagh al na beneden
Phebus met zijn gulde stralen
Nae het lage aertrijck dalen,

Inden wester Horisondt,
Nemende als doen my gangen
Weer naer huys toe met verlangen
Want ick moede my bevondt

Hoe seer het waeyt.

[Voortijts al eer Auroor, haer blonde glans]

Stemme: Periosta.

*V*Oortijts al eer Auroor, haer blonde glans
Stack boven Kim, als voorbodin des Sons,
Lach Hero'en sach van toorens ronde trans
In d'Hellespontsche vloeden naer gegons
Of zy haer lief Leander niet vernam,
Die zielleloos den oever schueren quam.
2 Soo haest sy wierd van verr' de romp gewaer
Die nadrende melden syn droev' uytgangh,

En sagh 't gesicht beswalckt van 't lange hayr,
Een ware sorgh haer hertjen maeckten angh,
Soo dat sy flucx van torens wenteltrap
Daelden beneen, en liep na d'oever knap.
3 Daer sy hem vandt, niet lijckse wyleus plach,
Doen hy 't Corael bedruckten van haer mont,
En in de sneeu van Abastre, armen lagh,
Snoepend' het hooghst dat Min haer minnaers jont,
Maer doodt en bleeck geswollen als een padt,
Van 't water dat hem overweldight hadt.
4 Ach seyds' en sloegh fellelijck voor haer borst,
Wat wreed geluck my dese ramp bescheert,
Dat ick moet sien den alderpuycksten vorst,
Van Asia van Neptun' overheert,
O wee! O wach! ontydigh was de uur
Dat ick ten trans uytstack het teycken vuur.
5 Wat straffe sal den misslagh doch vergoen,
Dat ontydigh ick blak'ren liet de vlam
Geen ander dan dat ick voor 't laetste soen
Sijn lippen, nu verschroocken vael en stram

En hem omhelsch, my werpend' in de zee,
Versellend' hem, die my hier leven dee.

N. Pels. **Verandert in tijts.**

Bruylofts-Liedt,

Stemme: Schoonste Nymphje van het Wout, &c.

*D*E vrienden sullen zijn gegroet, met ootmoet,
Die hier t'samen zijt geseten,
Hier op dese Bruylofts-Feest, minst en meest,
Wilt geen vrolijckheyt vergeten.
2 Ey lieve bedrijft nu vreucht // Weest verheught,

't Is nu geen tijdt om te dromen,
Maer ick bidt u volght my // Singt nu bly,
Want den tijdt is nu gekomen.
3 Dat noch nu sal op 't termijn // Vrolijck zijn
Laet u keeltjes lustigh klincken,
Ende wilt nu alle gaer // t'Eeren 't Paer
Een frissche Romer drincken.
4 Flora haelt voor onse Bruydt // bloem en kruyt,
Wilt oock maeghde-pallem brengen,
Kom Speelnootjes help my // Late wy
Onse Bruydtjes bedt bestrenghen.
5 Alwaer haer den Bruydegom // Haer wellekom
Hieten sal met lieve kusjes,
Daer sullen sy dan met vreucht // En geneught
Boeten al haer soete lusjes.
6 Goede God gunt doch dees twee // Rust en vree,
En wilt haer u segen geven,
Ende laete sy met lust // Veel gherust,
Over brengen haer jongh leven.
6 Oorelof tot een besluyt // 'k Wensch u Bruydt,
Dat ghy nu krijght binnen 't jaertje

Een spruytje fris en reyn, net en kleyn,
So wert onsse Bruydegom 't vaertje

W. W. Koeckebacker.

Tracht na eer, en Gods Leer.

Aubade.

Stemme: Dattet luchje.

*R*Ose monde
Siel roofster, Son
Mijns levens, waerde Maeght,

V ghewond
Die niet en kon
Vertoeven tot het daeghd,
Komt zijn klacht
Voor u in donck're nacht,
Weemoedigh storte,
Om soo te korte
Ghepranghde Min.
Door de vonckjes, en lonckjes
Ghevest van u Godin.
2 Laet doch dale
In duysterheydt,
Van droefnis 't lieve licht,
Sonne strale,
Soet bereydt,
Door u git bruyn ghesicht,
Dat de damp
Mijns ziels-benepe ramp,
Door 't soet vermoghen
Vws tint le ooghen
Gheheel verdwijnt.

Vyt het harte, door smart
Van afkeer langh gepijnd.
3 Wilt ontsluyte
V Venster ey,
Mijn Engel, siet de gheen
Die hier buyte
Door droef gevley
V offerd min gebeen,
En bespat
V stoep met tranen nat,
Terwijl 't gefloncker
Der Sterren doncker,
Sijn overdeckt,
Wacht 'k u luyster, in duyster
't Geen myn voor Son verstreck.
4 Linde lommer
Ghy Singel-groen
Dat vaeck mijn suchten hoort,
't Geen met kommer
Ick staegh kom doen,
Aen die mijn ziel vermoord,

Senghd en brandt,
Mijn hert en ingewandt,
Door schoonigheden
Haers poesle leden,
Tuyghd eeuwigh haer,
Door krackjes, uws tackjes,
Mijn innigh lyden swaer,
5 Donckerheden
Deck het getier
Doch altijt van Diaen,
Laet beneden
Geen strael geswier
Des Sons meer brallen gaen
Want geen dagh
Mijn meer vermaecken mach,
Nu d'oogens klaerheyt
Mijns liefs in naerheydt,
Mijn laet staegh,
Int duyster swerve, tot sterve
Die donckre afkeer draegh.

I. Soet. **Niet soeter.**

[Soo als de silvre Maen]

Stemme: O schoone Krieckelia.

*S*Oo als de silvre Maen
Sijn helle schijn door Aurora verloos,
En dat de lommer laen
Een lieflijck licht door dicke schaduw koos,
Daer yeder beesje sadt en sanck
Den lof van reyne Scheppers klanck.
2 Doen vlood ick na de kruyn
Door Boter blom en 't Claver rijcke gras,
Tot op den Zavelduyn,
Te kijcken waer mijn Amarillis was,
Dan laes! de wolck van 's hemels douw

Verschuylden 't wesen van mijn vrouw.
3 Dies gingh ick sitten neer,
Versmeet mijn Harders stafjen aen een kant,
En socht door 't rietjes eer
Te quelen al de vrucht van 't rijp verstant,
Door 't Liedtje dat haer heeft beroert,
En tot mijn kuyssche liefd gevoert.
4 Ick had het nauwlijckx uyt,
Of schemers vonckje wees my op haer licht,
De vreucht spronck over 't kruyt,
En ruckten my tot aen het soet ghesicht,
Daer my den goeden morgen bood,
Een kusje dat door sieltje schoot.
5 Want druck van lip en handt
Die stuwden lijf en lichaem tegens my,
Vervlogen int verstant,
O zielens vreucht, wie treft u Harmony?
Het kitligh hartje wist niet wat
En sween schier daer 't zijn leven hadt.
6 Begote werelt juyght,
Die met zijn jeught op soo een Nymphe daelt,

Ey Hemels schaer ghetuyght,
Alhier het eenigh luck van wenschen straelt,
In soo een verghenoeghde keer,
Dat wellust roept, ick ben te teer.

A. de Brull. **Je Bruelle en Dieu.**

[Myn soete Rosemont]

Stemme: tSa, tsa, mijn Herders Riedt, &c. Of: Roemwaerde Carinel.

*M*Yn soete Rosemont,
Die my dus hebt gewont,
En my genesen kondt,
Van al mijn pijn,
Hoe lange sal ick doch
Gequelt dus worden noch?
Of sult ghy noyt enden
Al mijn ellenden,
Hoe sal het zijn?
2 Gaet u ter herten niet

't Onlydelijck verdriet,
Dat ghy gestadigh siet,
Aen mijn ghelaet?
Of vreest ghy soete Meyt
Voor mijn ghetrouwigheyt?
So siet aen mijn wesen,
Waer in ghy kond lesen
Mijns herten staet.
3 Siet hoe k met ongeneugt
En buyten alle vreucht
Verslijt mijn jonge jeught
Alleen om dy,
V ooghen eenmael wendt
Tot te droef ellendt
Dat laes! ick moet dragen,
By nachten en dagen,
Verhoort doch my.
4 Siet aen o Herders meyt,
Al mijn ghedienstigheydt,
Die ick met vlytigheyt
Aen u bewijs.
Siet hoe ick met ootmoet
V vallen kom te voet.
Siet hoe ick met reden
V schoone leden
Gestadigh prijs
5 Wanneer den dageraet
Des morgens vroegh op staet,
En dat de Son opgaet,
En ghy noch rust,
Soo drijf ick alle bey
De kudden in mijn wey,
En laetse daer grasen
En lieffelijck aesen,
Soo langh 't haer lust.
6 Lest doen de Wollif quam
En uyt de Cudde nam
V aldervetste Ram
Die 'k hem ontjoegh,
En ghy waert aldermeest
Voor u selfs bevreest,
Heb ick my begeven

Int prijckel van mijn leven,
Als ick hem versloegh.
7 En vele diensten meer
Waer voor dat ick begeer
Niet anders dan u weer
Liefd, o Goddin,
En eens verlost te zijn
Van al mijn pijn,
En dat tot mijn vrouwe
'k Mach wettelijck trouwe
V mijn Herderin.

***A. L. Cock.* Volstandigh.**

Olympiaes Claeghliedt,

Stemme: Wat hebt ghy Pluto, &c.

*D*Raeyt gulde Son, duyck silv're Maen,
Sinckt swarte aert en daelt ter hellen,

Valt hel gestarnt in d'oceaen
Laet af *Hecacé* te versellen,
Daelt Solpher Toortsen als ghy wilt
Op dat het gantsche centrum lilt.

2 Laet het geraes van raen en ros
Noyt uyten als Aurora flonckert,
Maer dat een nevel kleet dit bos
(Gelijck de damp de poel verdonckert)
Van hem die 't aecklich rijck beheert,
Maeck dat het Delos toorts ontbeert.

3 Ghy steyl geberght neyght 't spitse kruyn,
Wilt door u val een yeder pletten,
Maeckt Goden d'ommekringh tot puyn,
En doet het onderst boven setten,
Ontsiet geen moort noch ruwe wraeck,
Maer acht op mijn gerechte saeck.

4 Ghy weet hoe my de Noortse vorst
Door minne heeft tot hier gekregen,
Wie nu maer lessingh van zijn dorst
Bewandelt onrechtschapen wegen,
Maer vlucht met d'Yrsche Coningin,

En doet my sengen door de min.
5 O Limphia hoe dus versmaet
Ach! Landijns ick kan 't nau gelooven
Maer 't scheepjen vlot en tuyght verraet,
En uyt my dat ick ben bedroghen,
Ach! Liefjen isser geen genae
So volgh ick u door Landijns ick kan 't nau gelooven
Maer 't scheepjen vlot en tuyght verraet,
En uyt my dat ick ben bedroghen,
Ach! Liefjen isser geen genae
So volgh ick u door golfjens drae.
6 Hebt ghy de ziel my dan ontvoert?
Waer door wilt ghy de romp versmaden?
Is u gewisse niet ontroert,
V Vngers hart niet swaer beladen?
Dat ick mijn Rijck en Scepter derf,
En dese vloet voor tomb be-erf.
7 Maer Landijn wee aensiet het endt,
Mijn wraeck is veyligh te ontvluchten,
De Opper-vooght ist als bekent
Die sal u nu of namaels tuchten,
Ghy hebt o Prins mijn krans misbruyckt,
En gantsch mijn maeghden glimp ontpruyckt.

H. Moor. Arbeydt verloren.

Acteons vervorminge.

Stemme: Windeken daer den Bosch af drilt, &c.

*D*E Son was nau het Zuydt ontrent,
Als Acteon moe gerent
Van het jaghen, door de Hagen,
Quam gestreecken by de Bron,
Daer hy Diana badend vond.
2 Gheswind hielden zijn beenen stal
d'Ooghen gluerden over al,
Soo nieuwsgierigh, en soo vyerigh,

Om te aenschouwen 't keurigh schoon,
Dat aen de Nymphen stont ten toon.
3 De naeckte Nymphen metter haest,
Vloden voor zijn komst verbaest,
En hy siende // dat sy vliende
Door verbaestheyt met haer tween,
Deckte met een hembt beyd' haer leen.
4 Meesmuylt hy en grimlacht daerom,
Maer Diaen van toorne stom,
Nam 't onwaerdigh, en seer vaerdigh,
Deckt sy met haer slincker hand,
Haer nu belonckte maeghden pandt.
5 En voorts de rechter geeft sy klem
In het water, en spruyt hem,
Seyd met eene // gaet nu heene
Gaet nu klappen soo ghy kond
Dat ghy Diana naeckt hier vont.
6 Als selfs de woorde galmde noch
Als *Acteon* voelden, och,
Dat zijn stemme in een bremme,
En zijn schoon manlijck gebaer

In een wilt dier vervormet waer.
7 Anghstvalligh liep hy na de Beeck,
En daer zijn gedaent bekeeck,
Schoon te voren // nu met hooren
Langh getacket, dun en swart,
Beelden het water af en hart.
8 Sijn dienaers siende 't schoone wildt
Elck zijn pijl niet raeckeloos spilt,
Maer hem wonde, en zijn honden
Rucken hem voort gans van een,
Tot straf van zijn vermetelheen.
9 Neemt jonge knaepjens dit in acht,
Dat ghy niet archlistigh tracht
Te beschouwen // der Juffrouwen,
Pandt, 't welck in het kleedt verbiedt,
Op dat u niet als hem geschiet.

N. Pels, Verandert in tijds.

[PVyck der Harderinne]

Stemme: Ha que mon Isabelle. Ofte: Phillis komt u buygen. &c.

*P*Vyck der Harderinne,
Oorsaeck van mijn minne,
Oorsaeck van mijn pijn,
Oorsaeck van het soet fenijn,
't Geen verteeren doet van binnen,
In een zieleloose schijn.
2 Aenschout mijn elende,
's Levens draet wil ende
Sterven is mijn lot,
Hopend' dat de groote Godt
V een wroegingh sal toesende
Dat ghy met u Dienaer spot.

3 Een die u gaet haten
Mint ghy boven maten
Ist niet buyten reen,
En hem die met dienstbaerheen
V ontmoet, hebt ghy verlaten,
Dus loopt hy een blaeuwe scheen.
4 Mijn schaepjens gaen doolen
'k Hebse Pan bevolen,
'k Weet nau wat ick doe,
Want ick ben mijn leven moe,
't Hart versenght tot asch en kolen
't Sluyt de tocht des adems toe.
5 Adieu dan voor immer,
Naer Jupijns ghetimmer,
Haeck ick nacht en dagh,
Aengesien dat mijn gheklach
V en kan beweghen nimmer:
Het niet anders wesen mach.

Arbeydt verloren.

[Bruyloft, bruyloft, kyeren hoort]

Stemme: Lieve kyeren wat een deun, &c.

*B*Ruyloft, bruyloft, kyeren hoort,
Bruyloft, bruyloft kyeren hoort,
Griet mal-monts geet mit Symen voort,
Se sel ien Sundagh trouwe,
Wel seper krijtje nu gien moort
Griet slenters mit je bouwen.
2 Neen seper 't is ien giestigh Paer
Neen seper, &c.
Hoe komt het volckje by men kaer,
Want sy is mal e booren,
En hy heeft in sen ierste Jaer

Sen sinne mee verlooren.
3 En bey van lichaem reyn en net,
En bey, &c.
Want hy loopt altijt met 't bogiet,
En sy is schief van schouwers,
Doch asmer wel te deegh op let
't Is aertje van heur ouwers
5 Deer hy van trony soo gesont,
Deer by, &c.
d' Een scheel, en d'ander scheef van mond,
En neusen als Kalkoenen,
Ick wed sy stoten haer terstont
Als sy malkander soenen.
6 Doch sy is noch tot een dinck raer
Doch sy, &c.
s'Heeft van twee kyeren binnent jaer
Noch inde Kraem geleghen,
Hoe macklijck wort deer Symen vaer,
't Is wel ondieft te degen.
7 Al quam Kees kijck gau met verstant,
Al quam, &c.

En nom sen flonsje in sen handt,
En soght noch soo een paertje
Ick wed men vindt int hiele landt,
Gien veel mit soo een snaertje.

Niet soeter.

[Overschoone Harderinne]

Stemme: Meysje moet ick by u slapen. &c.

*O*Verschoone Harderinne,
Ghy doet mijn leven en doleur
Met ghetreur,
Ick bid u aen om wederminne,
Wilt my gunnen dit faveur.
2 Cupido dat machtigh Goodje,
Heeft my door zijn straffe hant
Soo ontmant,

Hy treften my al met een schootje,
't Binnenst van mijn inghewant.
3 Rosemont u blonde hayren,
Die met strickjes zijn doorvlecht,
En ghehecht,
Sijn de banden van beswaren,
Waer dat ghy mijn vast aen leght.
4 Lipjes rooder als Corale,
En u tanden die daer door
Van Yvoor
Glinsteren gelijck de strale,
Van de Sonne breecken door.
5 Harderinne soet ter tale
Op u wangen ist gebloos,
Van een Roos,
Myne pen kan niet afmale,
Wat natuer en u verkoos.
6 Hondert duysent aerdighede,
Swieren om u heen en weer,
Op en neer,
Wilt ghy dooden dese lede?

Vwen wil is mijn begeer.
7 Maer ick bid u om ghenade,
Roosemont en om perdoen,
Met een soen:
Ick sal prijsen uwe dade,
Ende uwen wille doen.

N. van Haren.

In lyde geduldigh.

[Dwaelt wolligh Schaepjens dwaelt]

Stemme: Ghy heyligheytjes die, &c.

*D*Waelt wolligh Schaepjens dwaelt,
Knaeuwt 't voedsel sonder hoeder,

V Celadon verscheyt, pranght door de vloet, ziel
Ter hel, 't Rif na de kiel,
't Wijl Astrea bedauwt, en braeckt de swarte moeder.
2 Melampe lieve beest,
Voorlooper van mijn minne,
Lief kooser van mijn lief, siet hoe het nat Lion
Vermoort mijn Celadon,
En laet eensamigh hier zijn trouwe Harderinne.
3 Gespeeltjen Phillis wilt
Dees saeck geensins verschoonen,
Port Lindaes tot wraeck, dat door verkropte spijt,
Hy 's levens draet afsnijt,
Van een die Celadon dee 't Solphrich rijck bewoonen.
4 Vervloeckte jalousy,
Het beeltsel van Alcippe,
Aen Amaril geteelt, gaf door u stuers besluyt
De romp Neptuyn tot buyt,
En botste Inos sprongh, int springe van de klippen,
5 Ach! Astrea siet gins
Celadon wort ghedreven,
Als Ceyr door 't woeste nat, ick ben mijn Harder quijt,

Ach Alcioon u tijt
Moet ick door Celadon, in ramp en quel beleven,
Berendt het selve spoor
Eyndt Alstrea u weenen,
Verbeydt my Celadon, adieu mijn vlockig vee
Vaert wel Melampe mee,
Was dit Salmacis, 'k sou met Celadon vereenen.

H. Moor. **Arbeyt verloren.**

Register.

A.

A ACh welghekomen roos.	80
Ach Harderinne die my.	41
Aurora laet af van 't luyeren.	94
Ach hoe dick benaut ghy mijn hart,	112
Ach oversoete minne.	128

B.

Bedroeft my als ick denck,	12
Bacchus o godt,	60
Barst bange suchten nu uyt mijn longen,	85
Bruyloft, Bruyloft.	162

C.

Chelittema waerde Vrouw.	146

D.

Droeve Harder waerom suchtje,	51
De silvre dauw die 't morghen-root,	90
De gulde Son die stijght alree,	139

Doen Delos gulde kruyn. 143
De Son was nauw ontrent 177
De vrienden sullen zijn gegroet. 164
Dwaelt wollige schaepjes dwaelt, 186
Draeyt gulde Son 174

E.

Ey Daphne hebt meedooghen. 156

F.

Fortuna die my nu ontsteelt. 69

G.

Ghy Nymphen die naeckt, 37
Gheloofde suchtjes, 101
Gelijck de Lent het kruydt. 141

H.

Hey wilt vrolijck wesen. 30
Hoe smelt dit laffe hartje 69
Ha schoone soete lieve vyandinne, 92
Hoort voor 't laest mijn klachten. 96
Hey laet volstaen onghestoort, 133
Hoort een soete Phillidaetje, 151

I.

Ick mach wel droevigh zijn, 88

Juffrouw verschoont 137

K.

Kust Carinelle my, 109

L.

Lieve Linde boomen, 32
Lest quam een kleyn Boefjen vluch. 82
Lestmael int breken van den dagh, 103
Laestmael als ick eens op de kant. 160

M.

Mijn hart is vol verdriet, 26
Mijn Rosemontje mijn Engel verkoren. 34
Mijn Rosemont alleen, 45
Minne God ghy die in brandt siet. 78
Mijn Chelittema liefje siet 120
Mijn soete Rosemont. 172

N.

Noch haet, noch twist, noch nijt, 90
Nymphe soete Bos-Goddin. 154

O.

O schoonste die der de werelt verlicht,	44
O schoon Goddinne.	125
Of ghy weerspannigh,	191

Overschoone Herderinne. 184
Onlangs gantsch onbeladen. 187

P.

Puyck der soete Herderinne. 10
Pan de groote God der, 14
Phillida hoe kunt ghy vluchte*n*. 135
Puyck der Harderinne. 180

R.

Rosemonde beminde, 67
Recht als de schoone dageraet. 107
Rosemonde. 167

S.

Soo als de silvre Maen, 170
Silvre stroompjes. 19
Soo haest den Blixem my, 28
Siel-roovende Goddin, 39
So Cupids gulde flits. 56
Sielwaerde Carinel, 149
Soo haest de gulde Son, 36

T.

Trotse Amira sal nemmermeer. 55

't Sa Iphis op de Been. 59
't Sa Herders knaepjes, 73

V.

Vrolijcke harten die het bloeyen 7
Verloomt nu snelle treden. 12
Vytmuntende Goddin. 63
Vertreckt o gulde Son. 65
Voor mijn Nymphs, 117

W.

Wat bangheydt voelt mijn 18
Wel Silviaetje, 48
Waer vliet Garinter nu, 75
Wel Kniertje, mijn hertje, 125
Wegh nu met het weven, 131
Waer heen mijn moye Elsje. 108

EYNDE.